

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

M 204

Call No. MAN-11 Acc. No. 11137

Author. പി. വെങ്കട്ടേശ്വരൻ

Title. പി. വെങ്കട്ടേശ്വരൻ

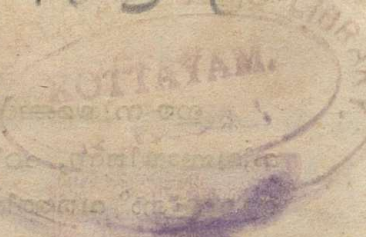
കവിതകൾ

No 11137

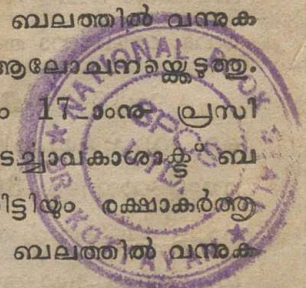

ഹിന്ദുപിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം

1956_ലെ 30_ാംനമ്പ്ര് ആക്ട്

1

ഹിന്ദുനിയമം മെലികമായി രണ്ടുപിരിവോടുകൂടിയതാണ്— മിതാക്ഷരവും ദായഭാഗവും. ബാഗാൾ ഒഴികെയുള്ള മറ്റൊല്ലാ പ്രദേശത്തും മിതാക്ഷരവും, ബംഗാളിൽ ദായഭാഗവും; ഇങ്ങനെയാണ് നടന്നു വരുന്നത്. മിതാക്ഷരനിയമത്തിൽതന്നെ പലേ ശാഖകളും ഉണ്ട്:— വോംബെ, മദിരാശി, ബനാറസ്, മിഥില എന്നിവ. ഇവയ്ക്കു പുറമേ തിരു-കൊച്ചി, മലബാർ, കണ്ണാടക എന്നിവിടങ്ങളിൽ പ്രത്യേകനിയമങ്ങളുമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളത്. ഈ തരവൈവിധ്യങ്ങളെയെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കി ഇന്ത്യയ്ക്കൊട്ടാകെ ഒരു പൊതുഹിന്ദുനിയമം (code) ഉണ്ടാക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചു ചില പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം നടക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. കമ്മിറ്റി ഹിന്ദുനിയമമൊട്ടാകെ പരിശോധിച്ചു് ഒരു കോഡ് തയ്യാറാക്കി. പക്ഷേ ആ കോഡ് അങ്ങനെയൊന്ന പാർലിമെൻറിൽ പാസ്സാക്കിയെടുക്കുവാൻ പലേ വിഷമതകളും കാണുകയാൽ അതിനെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചു നിയമങ്ങളാക്കിയെടുക്കുവാനാണ് ഉദ്യമിച്ചുവരുന്നത്. ആദ്യം വിവാഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമമാക്കി—ഹിന്ദുവിവാഹആക്ട് (1955-ൽ 25-ാംനമ്പ്ര് ആക്ട്) 1955 മേയ്മാസം 18-ാംനു ബലത്തിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു പിൻതുടച്ചാവകാശം ആലോചനയ്ക്കു് ആരും നിയമമായിക്കഴിഞ്ഞു. 1956 ജൂൺമാസം 17-ാംനു പ്രസിഡൻറിന്റെ അനുമതി സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി പിൻതുടച്ചാവകാശാക്ട് ബലത്തിൽ വന്നു. മൂന്നാമത്തേതു “ഹിന്ദുമരണോദ്ദിയം രക്ഷാകർത്തൃത്വവും.” ഈ ആക്ട് 1956 ആഗസ്റ്റ് 25-ാംനു ബലത്തിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ നിയമങ്ങൾ, അവ നിലവിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പുവരെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന, ഹിന്ദുനിയമത്തിൽ വമ്പിച്ച, വിപ്ലവകരങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളാണു് വരുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ‘ഹിന്ദു’വിന്റെ വ്യാപ്തി വിപുലപ്പെടുത്തി; ഇവ രാജ്യത്തുള്ള സകലഹിന്ദുക്കൾക്കും ഒരുപോലെ ബാധകമാക്കി. ഹിന്ദുക്കളിൽ വീരശൈവന്മാർ, ലിംഗായതന്മാർ, ബ്രഹ്മസമാജക്കാർ, പ്രാഥമിസമാജക്കാർ, ആയുസമാജക്കാർ എന്നിവരും; ബൌദ്ധന്മാർ, ജയിനന്മാർ, ശിവന്മാർ എന്നിവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു. മുതൽക്കൽ മുസ്ലിം, ക്രിസ്ത്യൻ, പാർസി, യഹൂദൻ എന്നിവരൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ ജനവിഭാഗത്തിനും ഈ നിയമങ്ങൾ ബാധകമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാലങ്ങിനെയുള്ളവരാരെങ്കിലും തങ്ങൾക്കു ഹിന്ദുനിയമമോ അതിന്റെ ഭാഗമായ ആചാരനടപടികളോ ഈ നിയമങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ബാധകമാകുമായിരുന്നില്ലെന്നു തെളിയിച്ചാൽ അവർക്കു് ഈ നിയമങ്ങളും ബാധകമാകുന്നതല്ല [പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം രണ്ടാംവകുപ്പിൽ (1) (c) ഉപവകുപ്പു നോക്കുക]. എന്നുതന്നെയല്ല, ഹിന്ദു-ബൌദ്ധ-ജയിന-ശിവമതാനുയായികളായി ജന്മനാ തീർന്നവരോ, മതപരിവർത്തനംകൊണ്ടോ പുനഃപരിവർത്തനംകൊണ്ടോ ആയിത്തീർന്നവരോ എന്നുള്ള വ്യത്യാസം ഈ നിയമങ്ങൾ വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാർ ഹിന്ദുക്കളോ, ബുദ്ധമതാനുയായികളോ, ജയിനന്മാരോ, ശിവന്മാരോ ആണെങ്കിൽ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ നിയമാനുസൃതവിവാഹത്തിൽനിന്നുണ്ടായതായാലും അല്ലെങ്കിലും (legitimate or illegitimate) ഹിന്ദു-ബൌദ്ധ-ജയിന-ശിവന്മാർതന്നെയാണു്. മാതാപിതാക്കന്മാരിലൊരാൾ ഹിന്ദുവോ, ബൌദ്ധനോ, ജയിനനോ, ശിവനോ ആവുകയും ആ ആൾ അയാളുടെ സന്താനത്തെ അയാളുടെ വംശത്തിലെയോ, സമുദായത്തിലെയോ, കുടുംബത്തിലെയോ അംഗമെന്ന നിലയ്ക്കു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്താൽ ആ സന്താനവും ഹിന്ദുവോ, ബൌദ്ധനോ, ജയിനനോ, ശിവനോ ആയിരിക്കുന്നതാണു്.

ഹിന്ദുപിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഒരുപോലെ ബാധകമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ഈ നിയമം ഇന്ത്യൻഭരണഘടനയിലെ 366-ാം ആർട്ടിക്കിളിലെ 25-ാംവകുപ്പിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ട പട്ടികവർഗ്ഗങ്ങൾക്കു് (Scheduled tribes) ബാധകമാക്കിയിട്ടില്ല. ബാധകമാക്കുന്നതിന്നു കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ഭരണാധികാരികൾ ആ വിവരത്തിനുള്ള വിജ്ഞാപനം ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

മല സപത്തുക്കളും ഈ നിയമത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നൊഴിവാ
 ണ്. അവ:—(1) പ്രത്യേകവിവാഹനിയമ(Special Marriage Act
 43 of 1954)ത്തിലെ 21-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും സപത്തി
 ന്റെ പിൻതുടച്ചു ഇന്ത്യൻ പിൻതുടച്ചുവകാശ ആക്ട് (1925-ൽ
 39-ാം നമ്പ്ര് ആക്ട്) നിയന്ത്രിക്കുമെന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ
 സപത്തു; (2) ഏതെങ്കിലുമൊരു മുൻനാട്ടുരാജ്യത്തിലെ ഭരണത്തലവൻ
 ഇന്ത്യാഗവർണ്ണറായി ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ഉടമ്പടിയോ കരാറോപ്രകാരം,
 അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമം ബലത്തിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പു പാസ്സാക്കിയിട്ടു
 ള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം, ഒരു എസ്റ്റേറ്റ് ഏതെങ്കിലുമൊരേകാ
 വകാശിക്കു പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു സിദ്ധിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ എസ്റ്റേ
 റ്റു; (3) കൊച്ചിമാധാരാജാവിന്റെ 1949 ജൂൺ 29-ാം ന-ത്തെ
 (1124-ൽ 9-ാം നമ്പ്ര്) വിളംബരപ്രകാരം പാലസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ
 ബോർഡ് ഭരിച്ചുവരുന്ന പാലസ് ഫണ്ടും, വലിയമ്മത്തമ്പുരാൻകോ
 വിലകും എസ്റ്റേറ്റും. ഇത്രമാത്രമേ ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ
 നിന്നൊഴിവാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ,

സംരയനിവാണത്തിനായി ഒരു സംഗതികൂടി നാലാം വകുപ്പിൽ
 വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിതാണ്:—കൃഷിഭൂമി തുടങ്ങിയവയായി മുറി
 യുന്നതിനെ തടയുവാൻ വേണ്ടിയോ, കൈവശഭൂമിയുടെ പരമാവധി നി
 സ്സയിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, അങ്ങനെയുള്ള ഭൂമികളിന്മേലേ കൂടിയായ്
 അവകാശത്തിന്റെ പിൻതുടച്ചുവെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, പാ
 സ്സാക്കി ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലെ വ്യ
 വസ്ഥകളെയും ഈ ഹിന്ദു പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമം ബാധിക്കുന്ന
 തല്ല.

ഈ നിയമത്തിനു പിൻകാലപ്രാബല്യമുണ്ടാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ
 ഇതു നടപ്പിലാവുന്നതിനടുത്തു മുമ്പു ബലത്തിൽ ഇരുന്ന സ്ത്രീ, ഹിന്ദു
 നിയമത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചുള്ള വിധി, വ്യാഖ്യാനം, നടപടി, ആചാരം
 എന്നിവ പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമം നടപ്പിലായതോടുകൂടി അതിൽ
 വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള സംഗതികൾക്കു ബാധകമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്ക
 ന്നു. ഈ നിയമം നടപ്പിലാവുന്നതിനടുത്തു മുമ്പു നിലവിലുള്ള എത്ര
 നിയമത്തിലെയും, ഈ പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥ
 കൾക്കു നിരക്കാത്തതോ വിരുദ്ധമായതോ ആയ, വ്യവസ്ഥകൾ ഹിന്ദു
 കൾക്കു ബാധകമാകുന്നതല്ല. അത്രയും സുരക്ഷിതവും മറ്റൊല്ലാ വ്യവസ്ഥ
 കളെയും റദ്ദാക്കുന്നതുമാണ് ഹിന്ദു പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമത്തിലെ വ്യ

വസ്ഥകൾ, [നാലാംവകുപ്പ് ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിലെ (a) (b) എന്നീ വ്യവസ്ഥകൾ നോക്കുക.]

പൊതുവെ ഈ നിയമത്തിനു പിൻകാലപ്രാവചല്യമില്ലെങ്കിലും പതിനാലാംവകുപ്പു പിൻകാലപ്രാവചല്യം നൽകുന്ന ഒന്നാണ്. സ്രീകൃഷ്ണന്റെ സ്വത്തുവകാശം സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചതാണ് പതിനാലാംവകുപ്പ്. അവർ എന്നു സമ്പാദിച്ചതായാലും വേണ്ടതില്ല, ഇന്നവർ കൈവശംവെച്ചുവരുന്ന എല്ലാ സ്വത്തും പൂർണ്ണാവകാശത്തോടുകൂടി അവർ കൈവശംവെക്കുന്നതാണ്. ഈ നിയമം നടപ്പിലാവുന്നതിനു മുമ്പേ സമ്പാദിച്ചതായാലും അതിന്മേൽ സ്രീകൃഷ്ണന്റെ പൂർണ്ണാവകാശം ഈ വകുപ്പു നൽകുന്നുണ്ട്.

2

കേരളീയരെ ഈ നിയമം എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതാണ് കൂടുതലായി ഞാനിവിടെ ചിന്തിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. കേരളീയരിൽ തനി മിതാക്ഷരനിയമക്കാരാണ്. അവർക്കു മറ്റൊരാളായിട്ടുള്ളതുപോലെ ഇവിടെയും മിതാക്ഷരനിയമാനുസാരികളെ ബാധിക്കുന്നതായ ഇതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധിക്കുന്നു. പന്തുടച്ചയുടെ കാര്യത്തിൽ സമുപരിവർത്തനമാണ് പുതിയ നിയമം വരുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പരിമിതാവകാശമാത്രമുണ്ടായിരുന്ന സ്രീയെ പൂർണ്ണാവകാശക്കാരാക്കി. 'മലബാർനിയമം' അനുസരിക്കുന്ന നമ്പൂതിരി, നായർ തുടങ്ങിയവർക്കു ഇതൊരു വ്യതിയാനമല്ല. ഇവിടെ നായർ-നമ്പൂതിരി-മതമക്കത്തായനിയമങ്ങൾപ്രകാരം ഒരു സ്രീയും പുരുഷനോടൊപ്പംതന്നെ തറവാടുസ്വത്തിനു സമാവകാശിനിയാണ്; ഭാഗിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണാവകാശത്തോടുകൂടിയ ഒരു ഭാഗം അവർക്കു കിട്ടുന്നു. ഹിന്ദുമിതാക്ഷരകൂട്ടുകൾബത്തിന് (Coparcenary) ഒരു പുരുഷനോടൊപ്പം അവകാശപ്പെടുവാൻ ഈ നിയമം ബലത്തിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു സ്രീയ്ക്കു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. മകനും മകൾക്കും തുല്യമായ അവകാശം കൊടുക്കുക എന്നതു മിതാക്ഷരനിയമത്തിനു ചിന്തിക്കുവാൻപോലും വയ്യാതിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ നിയമങ്ങളെല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നു—തുല്യത അനുവദിച്ചുകൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നമ്പൂതിരിനിയമത്തിൽ തുല്യാവകാശം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമല്ല; ചില ഉപാധികളാലിതു നൽകിക്കാണുന്നുണ്ട്. വിവാഹിതപുത്രി, അവിവാഹിതപുത്രി എന്ന വ്യത്യം നമ്പൂതിരിനിയമം വക

വെച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്ദു പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമത്തിൽ ആ വ്യത്യസ്തം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ഈ നിയമം നിലവിൽ വന്നതോടുകൂടി കൂട്ടുകുടുംബസ്വപത്തിന്റെ സ്വഭാവം തീരെ മാറിയിരിക്കുന്നു. ചിലർക്കു കൂട്ടുകുടുംബസ്വപത്തു ഭാഗിക്കാതെക്കൊള്ളും. കൊച്ചിനമ്പൂതിരിആക്ട് അനുസരിക്കുന്ന സമുദായക്കാർക്കു ഭാഗം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. വേറെ ചിലർക്കു ഭാഗം വഹിക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിലും താഴെപ്പറഞ്ഞ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള, മദിരാശിമതമക്കത്തായആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥ അങ്ങിനെയാണു് [ടി ആക്ട് 38-ാം വകുപ്പു നോക്കുക]. മറ്റു ചിലർക്കു യഥാർത്ഥഭാഗം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു യാതൊരാൾക്കും തറവാട്ടു സ്വപത്തിന്റെ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ട ഒരോരംഭിജ്ജവകാശപ്പെടാവുന്നതല്ല. അങ്ങിനെയുള്ളൊരു ഭാഗം യാതൊരാൾക്കും കൈമാറ്റം ചെയ്യുവാനോ ജപ്തിചെയ്യുവാനോ; പിൻതുടച്ചുവഴിയ്ക്കുവകാശപ്പെടുവാനോ പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങിനെ കൊച്ചിനായർആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു [നായർ ആക്ട് 62-ാം വകുപ്പു നോക്കുക].

ഇത്തരം വൈചില്യങ്ങൾ പിൻതുടച്ചുവെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം വലത്തിൽ വന്നതോടുകൂടി തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ഏതൊരു ഹിന്ദു പിന്നും അയാൾക്കുണ്ടാകേണ്ട കൂട്ടുകുടുംബസ്വപത്തിന്മേലുള്ള അവകാശം; ഭാഗത്തിനധികാരമില്ലെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിലും, ഭാഗിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽക്കൂടി, സ്യുത്തേഴ്തി കൊടുക്കാവുന്നതാണു്. പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം 30-ാം വകുപ്പിൽ ഇതു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മിതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബ (Coparcenary)ത്തിലെ ഒരു പുരുഷനോ ഈ അവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഈ സ്യുത്തേഴ്തുവാനുള്ള അവകാശത്തിന്മേൽ ഒരു പരിധി വെച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. 30 (2)-ാം വകുപ്പു നോക്കുക. അതിതാണു്:—സ്യുത്തേഴ്താതെ മരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ അവകാശിയെന്ന നിലയ്ക്കു മരിച്ചാളുടെ സ്വപത്തിനവകാശപ്പെടാവുന്ന ഒരാൾക്കു് സ്യുത്തുമൂലം അവകാശമില്ലാതായിത്തീരുകയും എന്നാൽ അയാൾക്കു് മരിച്ചാളുടെ സ്വപത്തിൽനിന്നു ചിലവിന്നു കിട്ടുവാനവകാശമുണ്ടെന്നു വരികയും ചെയ്യുന്നതായാൽ പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു സ്വപത്തയാൾക്കു കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും, ചിലവിന്നു കിട്ടുവാനുള്ള അവകാശത്തെ ആ സ്യുത്തു ബാധിക്കുന്നതല്ല. ചിലവിന്നു കിട്ടുവാനുള്ള അയാളുടെ അവകാശം സുരക്ഷിതമാണു്.

രണ്ടാളുടെ സ്വത്തു പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു അവകാശികൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതു് ഈ പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം നിലവിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പു്, മരിക്കുന്ന ആളുടെ സ്വയാജ്ജിതമോ, സ്വകാര്യമോ, ഭാഗിച്ചു വേറിട്ടു കിട്ടിയതോ ആയ സ്വത്തിനെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളംമാത്രമായിരുന്നു; അതുപോലെ മിതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തി(Coparcenary property)ന്റെ അവസാനത്തെ അവശിഷ്ടാംഗത്തിന്റെ എല്ലാ സ്വത്തും പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു് അനന്തരാവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഈ സ്വത്തിൽ അവശിഷ്ടാംഗത്തിനു കൈവന്ന കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തും (Coparcenary property) ഉൾപ്പെടുന്നതാണു്. അതല്ലാതെ, സാധാരണ ഒരു കുടുംബത്തിലെ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ ഓഹരി ആക്കു് പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാലിന്നു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിന്റെ ഓഹരിയാണോ, സ്വയാജ്ജിതസ്വകാര്യസ്വത്താണോ എന്നെന്നാലും നോക്കുവാനില്ല. എല്ലാം, ഒരുത്തൊന്നുമില്ലാതിരുന്നാൽ, ഈ പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥവെസ്തുപ്രകാരം അനന്തരാവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുന്നതാണു്.

ഹിന്ദുമിതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തി(Coparcenary property)ന്റെ കാര്യത്തിൽ “അവശേഷിപ്പുതത്വം” (Survivorship) ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടു്. ദ്വാവകുപ്പു നോക്കുക. എന്നാൽ അവശേഷിപ്പുതത്വമനുസരിച്ചുള്ള ലയത്തിനു് ഒരുപാധി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഉപാധി ഇതാണു്:—മരിച്ച ആൾക്കു് അനന്തരാവകാശിയായി പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമത്തിലെ പട്ടികയിലെ ഒന്നാംക്ലാസവകാശികളിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലോ, അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ പിൻതുടച്ചുവകാശപ്പെടാവുന്ന ഒന്നാംക്ലാസ്സു് അവകാശികളിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലുമൊരു പുരുഷൻ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലോ, മിതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിൽ ആ മരിച്ചാൾക്കുള്ള അവകാശം ഈ നിയമമനുസരിച്ചു ലയിക്കുന്നതാണു്; അവശേഷിപ്പുതത്വം ഇവിടെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. മരിച്ചാൾക്കു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിന്റേലുള്ള അവകാശം, അയാൾ മരിക്കുന്നതിനു തൊട്ടടുത്തുമുമ്പു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തു ഭാഗിച്ചിരുന്നാൽ എന്തോഹരിക്കു് അവകാശപ്പെടുമായിരുന്നുവോ ആ ഓഹരി ആണെന്നുള്ള വിശദീകരണവും നല്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ മരിച്ചാളുടെ മരണത്തിനുമുമ്പു കൂട്ടുകുടുംബത്തിൽനിന്നു് (Coparcenary) ഭാഗിച്ചു വേറിട്ടുപോയ വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്കു മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിനു് അനന്തരാവകാശിയായി തീരുന്നതാണു്.

യുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ മുഖെ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയ ആളുടെ പിൻഗാമികളും പിന്നീടു മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിനു പിൻതുടർച്ചവഴിയ്ക്കുവകാശപ്പെടുവാൻ പാടില്ല. ഉദാഹരണം: മിതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബത്തിൽ ഒരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ രണ്ടാൺമക്കളും രണ്ടു പെൺമക്കളും ഭായ്യയും അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുവരികിൽ പഴയ നിയമപ്രകാരം ആ രണ്ടാൺമക്കൾ അവശേഷിച്ചുതപമനുസരിച്ചു സ്വത്തിന്നവകാശികളായി പരിണമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഒന്നാംക്ലാസവകാശികളിൽപ്പെട്ട പെൺമക്കളും ഭായ്യയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുനിമിത്തം ആൺമക്കളിൽ അവശേഷിച്ചുതപമനുസരിച്ചു ആ സ്വത്തു ലയിക്കുന്നതല്ല. രണ്ടാൺമക്കളും രണ്ടു പെൺമക്കളും ഭായ്യയും, ഈ അഞ്ചുപേർ, ഒരേസമയത്തുതന്നെ മരിച്ചാളുടെ ഓഹരിസ്വത്തിന്നനന്തരാവകാശികളായിത്തീരുന്നു. അവർ സമമായി എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ ഒരാൾ മുഖെ ഭാഗിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു നാലുപേർ അനന്തരാവകാശികളായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും.

* * * *

മരുമക്കത്തായ ആക്ട്, നമ്പൂതിരിആക്ട്, അളിയസന്താനആക്ട് എന്നിവ ആചരിക്കുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിനെസ്സംബന്ധിച്ച പിൻതുടർച്ചയെയാണ് എഴുതാവകുപ്പിൽ വിവരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾ ഒസ്യത്തെഴുതിവെള്ളാതെ മരിച്ചാൽ അയാളുടെ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ ഓഹരി ഈ പിൻതുടർച്ചവകാശനിയമമനുസരിച്ചു അനന്തരാവകാശികൾക്കു ലയിക്കുന്നതാണ്. മരുമക്കത്തായനിയമമോ, നമ്പൂതിരിനിയമമോ, അളിയസന്താനനിയമമോ പിൻതുടർച്ചയെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. മരിച്ചാളുടെ ഓഹരിയെ അന്വേഷാൽ മരിക്കുന്നതിനടുത്തുമുഖ്യ കൂട്ടുകുടുംബത്തിൽനിന്നു ആളോഹരിവീതം വെച്ചു ഭാഗിച്ചെടുത്താൽ അയാൾക്കെത്ര കിട്ടുമായിരുന്നുവോ ആ ഓഹരി എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഈ നിയമം സ്രീകുടും പുരുഷനും ഒരു പോലെ ബാധകവുമാണ്.

കേരളത്തിൽ പലേ സ്ഥാനികുടുംബങ്ങളും സ്ഥാനസ്വത്തുകളും നിലവിലുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റിയ വ്യവസ്ഥയാണ് 7 (3)ൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. സ്ഥാനിയെയും സ്ഥാനസ്വത്തിനെയും ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ നിയമം നിലവിൽവന്നതിൽപ്പിന്നെ ഒരു സ്ഥാനി മരിച്ചാൽ ആ സ്ഥാന

സ്വപത്ത് അടുത്ത പിൻവാഴ്ചക്കാരൻ കിട്ടുന്നില്ല. സ്ഥാനസ്വപത്ത് മരിച്ച സ്ഥാനിയുടെ അനന്തരാവകാശികളും സ്ഥാനികുടുംബത്തിലെ അവശേഷിച്ചിരിപ്പുള്ള മറ്റംഗങ്ങളുംകൂടി ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നു. ഉദാഹരണം: ഒരു സ്ഥാനികുടുംബത്തിൽ സ്ഥാനിയുൾപ്പെടെ ഒരു നൂറംഗങ്ങളുണ്ടെന്നു വെങ്കുക. സ്ഥാനി നിയമം നിലവിൽ വന്നതിൽപ്പിന്നെ മരിക്കുന്നു. അയാൾക്കു മാത്രമേകൂടായി മൂന്നുപേർ അവശേഷിച്ചിരിപ്പും ഉണ്ടു്. സ്ഥാനസ്വപത്തിനെ നൂറായി ഭാഗിച്ചു് ഒരോഹരി മരിച്ച സ്ഥാനിയുടെ അനന്തരാവകാശികളായ ഭായ്യാമക്കളാ, ശേഷം 99 ഓഹരി സ്ഥാനികുടുംബത്തിലെശേഷം 99 പേർ ഒരോഹരിവീതവുമെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഭാഗിച്ചെടുത്ത സ്വപത്ത് ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വകാര്യവും, സമ്പൂർണ്ണാധികാരത്തോടുകൂടിയതും, ആയ സ്വത്തായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ സ്ഥാനസ്വപത്ത് സ്ഥാനികുടുംബവും നാമാവശേഷമായി പരിണമിക്കുന്നു. സ്ഥാനികുടുംബമെന്നാൽ ആ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ ശാഖയും, ഭാഗിച്ചുപിരിഞ്ഞവയോ അല്ലാത്തവയോ ആകട്ടെ, ഉൾപ്പെടും; അങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ ശാഖയിലെയും പുരുഷാംഗങ്ങൾക്കു സ്ഥാനിപദത്തിലേയ്ക്കു് അവരോധിക്കപ്പെടുവാനുള്ള അവകാശം ആവാത്തതായോ താവഴിയായോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണു്. [സ്ഥാനിപദത്തിലേയ്ക്കു സ്രീകർക്കവരോധിക്കപ്പെടുവാനവകാശമുള്ള സ്ഥാനികുടുംബങ്ങൾ ഇതിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു തോന്നുന്നില്ല.]

3

സ്രീ മരിച്ചാലും, പുരുഷൻ മരിച്ചാലും, ഉള്ള പിൻതുടർച്ചകൾ എട്ടാംവകുപ്പിലും പതിനഞ്ചാംവകുപ്പിലുമായി പറയുന്നു. പുരുഷന്റെ അനന്തരാവകാശികളെ രണ്ടു ക്ലാസ്സായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാംക്ലാസ്സിലൊട്ടാകെ പന്ത്രണ്ടുപേരാണുള്ളതു്; അതിൽ നാലുപേർ പുരുഷന്മാർ—മകൻ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൻ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകളുടെ മകൻ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൻ എന്നിവരാണ്; എട്ടു പേർ സ്ത്രീകളും—മകൾ, വിധവ, അമ്മ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൾ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകളുടെ മകൾ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ വിധവ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൾ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൾ, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ വിധവ എന്നിവരാണ്. ഒന്നാം

ക്ലാസ്സിലെ അവകാശികളെല്ലാവരും ഒരേസമയം മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിനവകാശികളായിത്തീരുന്നു. ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട അവകാശികളാരുമില്ലെങ്കിൽമാത്രം രണ്ടാംക്ലാസ്സവകാശികൾക്കു കിട്ടുന്നു. രണ്ടാംക്ലാസ്സിൽ വെതു സെററായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒട്ടാകെ ഇരുപത്തിമൂന്നു പേർ. ഒന്നാംസെററിനു മറ്റൊല്ലാവരേക്കാളും മൂന്നവകാശമുണ്ടു്. ഒന്നാംസെററിൽ അച്ഛൻമാത്രമാണുള്ളതു്. അദ്ദേഹമവശേഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട മറ്റാക്കും മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിനവകാശം കിട്ടുന്നില്ല. ഒന്നാംസെററിലെ ആളില്ലെങ്കിൽ രണ്ടാംസെററിൽപ്പെട്ടവർ എല്ലാവരുംകൂടി സ്വത്തു സമമായി വീതിച്ചു് എടുക്കുന്നു. രണ്ടാംസെററിലെ ആളുകളാരുമില്ലെങ്കിൽ മൂന്നാംസെററിലെ ആളുകൾ അവകാശികളായി വരുന്നു; അവരെല്ലാവരുംകൂടി സമമായി ഭാഗിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു് ഈ അവകാശം അവസാനംവരെ പോകുന്നതു്.

ഈ രണ്ടു ക്ലാസ്സിലേയും അവകാശികളാരുമില്ലാതിരുന്നാൽമാത്രം മരിച്ചാളുടെ 'ആഗ്നേറ' വന്ധ്യകൾക്കു (Agnates) സിദ്ധിക്കുന്നു. അവരുമില്ലെങ്കിൽ 'കോഗ്നേറ' വന്ധ്യകൾക്കും (Cognates) ലഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു് എട്ടാമവകുപ്പിൽ വിവരിച്ച ക്രമം. 'ആഗ്നേറ' (Agnates) എന്നുവെച്ചാൽ ഗോത്രജനപിണ്ഡന്മാർ എന്നും 'കോഗ്നേറ' (Cognates) എന്നുവെച്ചാൽ ഭിന്നഗോത്രജനപിണ്ഡന്മാർ എന്നും പറയാവുന്നതാണു്. Agnatesനേയും Cognatesനേയും 3-ാംവകുപ്പിൽ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. Agnates പുരുഷൻവഴിക്കുമാത്രം വന്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരാൾ. ഇതിൽ ദത്തവഴിക്കുള്ള വന്ധ്യമായാലും മതി. ഇവരെയാണു് ഗോത്രജനപിണ്ഡന്മാർ എന്നു മിതാക്ഷരനിയമത്തിൽ പറയുന്നതു്. Cognate എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുരുഷൻവഴിക്കുമാത്രമാവണം വന്ധ്യമെന്നില്ല, സ്ത്രീവഴിക്കായാലും മതി. ഇവരെ ഭിന്നഗോത്രജനപിണ്ഡന്മാരെനോ വന്ധ്യകളെന്നോ പറയുന്നു.

ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടുപേരെയും മുകളിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. രണ്ടാംക്ലാസ്സിലെ അവകാശികൾ താഴെ പറയുന്നവരാണ്:—

- I. അച്ഛൻ.
- II. (1) മകന്റെ മകളുടെ മകൻ, (2) മകന്റെ മകളുടെ മകൾ, (3) സഹോദരൻ, (4) സഹോദരി.
- III. (1) മകളുടെ മകന്റെ മകൻ, (2) മകളുടെ മകന്റെ മകൾ, (3) മകളുടെ മകളുടെ മകൻ, (4) മകളുടെ മകളുടെ മകൾ.

IV. (1) സഹോദരന്റെ മകൻ, (2) സഹോദരിയുടെ മകൻ, (3) സഹോദരന്റെ മകൾ, (4) സഹോദരിയുടെ മകൾ.

V. അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ, അച്ഛന്റെ അമ്മ.

VI. അച്ഛന്റെ വിധവ, സഹോദരന്റെ വിധവ.

VII. അച്ഛന്റെ സഹോദരൻ, അച്ഛന്റെ സഹോദരി.

VIII. അമ്മയുടെ അച്ഛൻ, അമ്മയുടെ അമ്മ.

IX. അമ്മയുടെ സഹോദരൻ, അമ്മയുടെ സഹോദരി.

‘സഹോദര’നെന്നും ‘സഹോദരി’യെന്നും പറയുന്നതിൽ അച്ഛൻ മാറി അതേ അമ്മയിലുണ്ടായ സഹോദരനും സഹോദരിയും ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല.

[ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സിലുള്ള അവകാശികളെ നിയമത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പട്ടികയായി ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്.]

* * * *

രക്തബന്ധം മൂന്നുതരത്തിൽ ആണ് മൂന്നാംവകുപ്പിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. [3 (1) (e) നോക്കുക.] ഇതിൽ ഒന്നും രണ്ടും തരത്തിൽ—

Full blood and half blood (പൂർണ്ണരക്തബന്ധം, അർദ്ധരക്തബന്ധം)—ഒപ്പട്ട സഹോദരീസഹോദരന്മാർക്കുമാത്രമേ രണ്ടാംക്ലാസ്സവകാശികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളൂ. ഈ മൂന്നു ബന്ധങ്ങളിങ്ങിനെയാണ്:

- (1) അതേ അച്ഛനും അതേ അമ്മയിലുണ്ടായ സഹോദരീസഹോദരന്മാർ—Full (blood) sisters and brothers.
- (2) അതേ അച്ഛനും മറ്റൊരാൾ അമ്മയിലുണ്ടായ സഹോദരീസഹോദരന്മാർ—Half (blood) sisters and brothers.
- (3) അതേ അമ്മയിൽ മറ്റൊരാൾ അച്ഛനാണുണ്ടായ സഹോദരീസഹോദരന്മാർ—Utrinal (blood) sisters and brothers.

* * * *

ഈ നിയമം ആരെയെല്ലാം ബാധിക്കുമെന്നു വിവരിക്കുന്ന രണ്ടാം വകുപ്പിൽ legitimate, illegitimate (നിയമാനുസൃതവിവാഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതും, അങ്ങിനെയല്ലാത്തതും ആയ) സന്താനങ്ങൾതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വകവെച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ നിയമാനുസൃതവിവാഹത്തിൽനിന്നല്ലാതെയുണ്ടായ സന്താനത്തെയും ഹിന്ദുവായിട്ടുതന്നെ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നിർവ്വചനങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും വകുപ്പായ മൂന്നാംവകുപ്പിൽ ‘ബന്ധപ്പെട്ട’ (related)

എന്ന പദത്തെക്കൊണ്ടു നിയമാനുസൃതവിവാഹത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ചാ
 ്ച്ചയെ(ബന്ധുതപത്തെ)മാത്രമേ സൂചിപ്പിച്ചുകാണുന്നുള്ളു; അങ്ങിനെ
 യുള്ളവർക്കുമാത്രമേ ഒരുവന്റെ അനന്തരാവകാശികളാകുവാൻ പാടുള്ളു.
 Agnate (ഗോത്രജസപിണ്ഡൻ), Cognate (ഭിന്നഗോത്രസപി
 ണ്ടൻ) എന്നീ പദങ്ങളും; Full blood (പൂർണ്ണരക്തബന്ധം), half
 blood (അർദ്ധരക്തബന്ധം) എന്നീ പദങ്ങളും നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്ന
 3 (1) (a), 3 (1) (c), 3 (1) (e) വകുപ്പുകളിൽ 'ബന്ധപ്പെട്ട' (related)
 എന്ന പദമാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. 'Relative' (ബന്ധു, ചാച്ഛ
 കാരൻ) എന്ന പദത്തിനു വ്യാഖ്യാനമോ നിർവ്വചനമോ കൊടുത്തിട്ടി
 ല്ലെങ്കിലും, 'ബന്ധപ്പെട്ട' (Related) എന്നതു് ഇന്നതരത്തിലേ പാടു
 ്ള്ളവന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു് അങ്ങിനെ ബന്ധപ്പെട്ടവരെമാ
 ത്രമേ ബന്ധുവായും കണക്കാക്കുവാൻ പാടുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ള ബന്ധു
 കളോ ചാച്ഛകാരോ മാത്രമേ അവകാശികളായിത്തീരുന്നുള്ളു.

* * * *

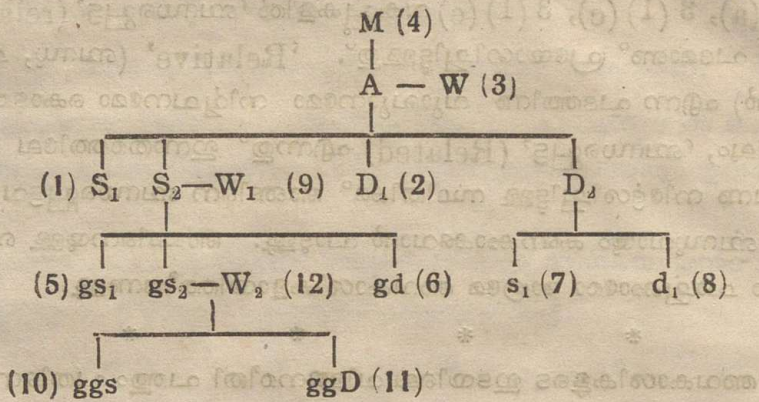
അവകാശികളുടെ ഇടയിലെ വിഭജനരീതി പത്തും പതിനൊന്നും
 പന്ത്രണ്ടും വകുപ്പുകളിലായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട അവകാശികളുടെ ഇടയിലെ വിഭജനരീതി
 പത്താംവകുപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിങ്ങിനെയാണു്:—

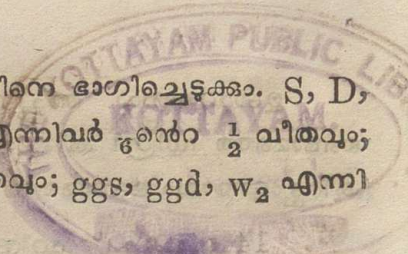
1. ഒരുത്തരുടേതിവെയ്ക്കാതെ മരിച്ച ആളുടെ വിധവയ്ക്കു് ഒരോ
 ഹരി കിട്ടുന്നതാണു്. ഒന്നിലധികം വിധവമാരുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഓഹരി
 അവരെല്ലാവരുംകൂടി സമമായെടുക്കുന്നു.
2. മരിച്ചാളുടെ ആൺമക്കളും, പെൺമക്കളും, അമ്മയും എല്ലാ
 വരും ഓരോ ഓഹരിവീതമെടുക്കുന്നു. വിവാഹിതയാണോ അവിവാഹി
 തയാണോ മകളെന്ന ചോദ്യമില്ല.
3. മുമ്പെ മരിച്ചുപോയ മകന്റെയോ മകളുടെയോ ശവ ആ മ
 കന്നോ മകൾക്കോ മരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു കിട്ടുമായിരുന്നുവോ ആ
 ഓഹരി വീതിച്ചെടുക്കുന്നതാണു്.
4. (i) മേൽ 3-ൽ പറഞ്ഞ ഓഹരി ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നതു മുമ്പെ
 മരിച്ചുപോയ മകന്റെ വിധവയ്ക്കും (ഒന്നിലധികം വിധവകളുണ്ടെങ്കി
 ലവർക്കെല്ലാവർക്കുംകൂടി), ആൺമക്കൾക്കും, പെൺമക്കൾക്കും തുല്യമായ
 ഓഹരി കിട്ടത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കും. അയാളുടെ മുമ്പെ മരിച്ചുപോയ
 ആൺമക്കളുടെ ശവയുണ്ടെങ്കിലാശവയ്ക്കും തുല്യമായ ഓഹരി കിട്ടത്ത
 ക്കവണ്ണമാവണം.

(ii) മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകളുടെ ശവധിയിലെ അവകാശികൾ തമ്മിൽ സ്വന്തം ഭാഗിക്കുന്നതു് ആൺമക്കൾക്കും പെൺമക്കൾക്കും തുല്യമായ ഓഹരി കിട്ടത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഒന്നാംക്ലാസിൽപ്പെട്ട അവകാശികളെയും അവരുടെയിടയിലെ സ്വന്തംവിഭജനരീതിയെയും വ്യക്തമാക്കുന്നതിന്നു താഴെ എഴുതുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ചിത്രവും വിവരണങ്ങളും സഹായിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

ചിത്രത്തിൽ A എന്നു കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു് മരിച്ചാൾ. M അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ; W അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവ; S₁ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ; S₂ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകൻ; D₁ മകൾ; D മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകൾ; gs₁ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൻ; gs₂ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകൻ; w₁ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ വിധവ; gd മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൾ; s₁ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകളുടെ മകൻ, d₁ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകളുടെ മകൾ; ggs മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൾ; ggD മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മകൻ; w₂ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ മകന്റെ വിധവ. ഇവരിൽ ഒന്നാംക്ലാസിൽപ്പെട്ട 12 അവകാശികൾ: S₁, D₁, W, M, gs₁, gd, s₁, d₁, w₁, ggs, ggD, w₂ എന്നിവരാണ്. ഇവരിൽ S₁, D₁, W, M, S₂ വിന്റെ ശവ, D₂വിന്റെ ശവ എന്നിവർ ആറിലൊന്നുവീതം എടുക്കുന്നതാണ്. S₂ന്റെ ശവയിൽ gs₁, gd, gs₂ന്റെ ശവ, w₁ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവല്ലൊക്കൂടി ആ ആറിലൊന്നു വീതിച്ചെടുക്കാം. D₂ന്റെ ശവയിൽ s₁-ം d₁-ം ഉൾപ്പെടുന്നു. അവർ ആറിലൊന്നു വീതിച്ചെടുക്കുന്നു. gs₂ന്റെ ശവയിൽ ggs, ggD, w₂ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അവർ ആറിലൊന്നിന്റെ നാലിലൊന്നിനെ ഭാഗിച്ചെടുക്കാ. S, D, W, M എന്നിവർ $\frac{1}{6}$ വീതവും; s, d, എന്നിവർ $\frac{1}{6}$ ന്റെ $\frac{1}{2}$ വീതവും; g s, g d, w, എന്നിവർ $\frac{1}{6}$ ന്റെ $\frac{1}{4}$ വീതവും; g g s, g g d, w₂ എന്നിവർ $\frac{1}{4}$ of $\frac{1}{6}$ ന്റെ $\frac{1}{3}$ വീതവും എടുക്കുന്നു.

അങ്ങ് ഒന്നിലധികം ഭായ്മാതന്മാരെക്കിലവരെല്ലാംകൂടി W നുള്ള $\frac{1}{6}$ നെ വീതം ചെയ്ത് എടുക്കുന്നതാണ്.

രണ്ടാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട അവകാശികളുടെ വിഭജനരീതി 11-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നു. ഈ ക്ലാസ്സിൽ ഒമ്പതു സെറവകാശികളാണുള്ളതെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഓരോ സെറിലേയും ആളുകൾ തുല്യമായി വീതിച്ചെടുക്കുന്നു.

മറവകാശികളുടെ— ഗോത്രജഡപിണ്ഡന്മാർ, ഭിന്നഗോത്രസപിണ്ഡന്മാർ എന്നിവർ— ഇടയിലെ വിഭജനരീതി പന്ത്രണ്ടാം വകുപ്പിലാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അവ: (1) രണ്ടവകാശികളുള്ളപ്പോൾ അതിലാക്കാനോ മരിച്ച ആളായി (degree of ascent) കുറഞ്ഞിരിക്കുകയോ, ഇല്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് അയാളെ മുന്നവകാശിയായി ഗണിക്കുന്നു.

(2) മേല്പോട്ടുള്ള ഡിഗ്രി (degree of ascent) ഒന്നതന്നെയാവുകയോ, ഇല്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഏതൊരവകാശിക്കാണോ കീഴ്പ്പോട്ടു യാതൊരു ഡിഗ്രിയുമില്ലാതിരിക്കുന്നതു്, അഥവാ ഡിഗ്രി കുറവായിരിക്കുന്നതു് ആ അവകാശിക്കാണു് മുൻഗണന നല്കുന്നതു്.

(3) അവകാശികൾ തമ്മിൽ മുൻഗണനയ്ക്കു ഹാകത്തക്കവണ്ണം യാതൊരുപ്പവും, മേൽ 1-ലും 2-ലും പറഞ്ഞപോലുള്ളതു്, അവകാശികളിലാക്കാനായില്ലാത്തപക്ഷം അവർ ഒരേസമയം സമവീതമായി അവകാശപ്പെടുന്നു.

മേല്പോട്ടും കീഴ്പ്പോട്ടുമുള്ള ഡിഗ്രികൾ എങ്ങിനെ കണക്കാക്കുമെന്നു 13-ാം വകുപ്പു വിവരിക്കുന്നു.

(1) മേല്പോട്ടുള്ളതോ കീഴ്പ്പോട്ടുള്ളതോ ആയ ഡിഗ്രി കണക്കാക്കുന്നതു് ഒസ്യത്തെഴുതിവെക്കുന്നതെ മരിച്ചുപോയ ആളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടാണ്.

(2) ഓരോ തലമുറയും ഓരോ ഡിഗ്രിയായി കണക്കാക്കും. മേല്പോട്ടോ കീഴ്പ്പോട്ടോ എന്നു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ.

ഉദാഹരണം: അച്ഛൻ രണ്ടാമത്തെ ഡിഗ്രി മേല്ലോട്ട്, മകൻ രണ്ടാമത്തെ ഡിഗ്രി കീഴ്ചോട്ട്. മരിച്ചാൽ എപ്പോഴും മേല്ലോട്ടായാലും കീഴ്ചോട്ടായാലും ഒന്നാമത്തെ ഡിഗ്രിയാണ്.

14-ാം വകുപ്പ് ഹിന്ദു മിതാക്ഷരനിയമത്തെ സ്തംഭനം ചെയ്യേണ്ടതോളം വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വകുപ്പാണ്. എത്ര തരത്തിലുള്ള സ്വത്തായാലും, ഈ പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമം ബലത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ എന്ന് സമ്പാദിച്ചതായാലും വേണ്ടതില്ല, ഒരു ഹിന്ദുസ്ത്രീ പരിപൂർണ്ണ ഉടമസ്ഥാവകാശമുള്ള സ്വത്തായിട്ടുതന്നെ അതിനെ കൈവശം വെക്കുന്നതാണ്. [മിതാക്ഷരനിയമത്തിലെ “സ്ത്രീകളുടെ സ്വത്തു”, “പരിമിത ഉടമകൾ”, “റിവൈൻഡർമാർ” എന്നീ സങ്കേതങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു.]

“സ്വത്തു” എത്ര തരത്തിലുള്ളതെല്ലാമാവാമെന്ന് ഒരു വിശദീകരണം കൊടുത്തുകാണുന്നുണ്ട്. ജംഗമമാവാം, സ്ഥാവരവുമാവാം; പിൻതുടച്ചുവഴിക്കൂടാ, ഒസ്യത്തുവഴിക്കൂടാ, ഭാഗവഴിക്കൂടാ, ചിലവിനു തിരിച്ചോ, ചിലവിന്റെ കിടപ്പുകൾ പകരമായിട്ടോ, ബന്ധുക്കളിൽനിന്നോ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നോ വിവാഹത്തിനു പിമ്പോ മുമ്പോ ഭാഗമായിട്ടോ, സ്വന്തം സാമന്ത്യത്താലോ പ്രയത്നത്താലോ, വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ വഴിക്കൂടാ, മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിലോ കിട്ടിയതാവാം; ഈ നിയമം ബലത്തിൽ വരുന്നതിനു തൊട്ടടുത്തു മുമ്പു സ്ത്രീധനമെന്ന നിലയ്ക്കു കൈവശം വെച്ചുവന്നതോ ആവാം.

എന്നാൽ സ്വത്തു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് ഭാഗവഴിക്കൂടാ, ഒസ്യത്തുപ്രകാരമോ, മറ്റൊരതെങ്കിലും കാരണത്താലോ, കോർട്ടുവിധിയാലോ, ഓർഡർ പ്രകാരമോ, അവാർഡ് പ്രകാരമോ ആണെന്നിരിക്കിലും, ആ ഭാഗത്തിലോ, ഒസ്യത്തിലോ, കരണത്തിലോ, വിധിയിലോ, ഓർഡറിലോ, അവാർഡിലോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ആ സ്വത്തിന്മേൽ പരിമിതാവകാശം (restricted estate) മാത്രമേ സിദ്ധിക്കുകയുള്ളുവെന്നാണെങ്കിൽ അത്ര മാത്രമേ ആ സ്ത്രീയ്ക്കു കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നും ഈ വകുപ്പിൽത്തന്നെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

15-ാം 16-ാം വകുപ്പുകൾ ഒരു ഹിന്ദുസ്ത്രീയുടെ അവകാശികളെയും, അവകാശക്രമവും വിഭജനരീതിയും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 17-ാം വകുപ്പ് മരുമക്കത്തായ-എളിയ സന്താനനിയമങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

15-ാം വകുപ്പ്.

(1) ഒരു ഹിന്ദുസ്ത്രീ സ്യുത്തില്ലാതെ മരിച്ചാൽ

(a) ഒന്നാമതായി, ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും, ഭർത്താവും അവകാശികായി വരുന്നു. (മക്കളിൽ മുന്പേ മരിച്ചുപോയ മക്കളുടെ സന്താനങ്ങളും പെടുന്നതാണ്.)

(b) രണ്ടാമതായി, ഭർത്താവിന്റെ അവകാശികൾ;

(c) മൂന്നാമതായി, അമ്മയും അച്ഛനും;

(d) നാലാമതായി, അച്ഛന്റെ അവകാശികൾ;

(e) ഒടുവിലായി, അമ്മയുടെ അവകാശികൾ.

എന്നാൽ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ

(a) സ്ത്രീ അവളുടെ അച്ഛനിൽനിന്നോ അമ്മയിൽനിന്നോ പിൻതുടർച്ചയെഴുതുന്ന സന്യാമിച്ചതാണ് അവളുടെ സ്വത്തു എങ്കിൽ, മകനോ മകളോ (മുന്പേ മരിച്ച മക്കളുടെ സന്താനങ്ങളും ഉൾപ്പെടും) അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം മേൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ക്രമത്തിൽ മറവകാശികൾക്ക് ആ സ്വത്തു ലയിക്കുന്നതല്ല; അത് അച്ഛന്റെ അവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്.

(b) അതുപോലെ, സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിൽനിന്നോ ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛനിൽനിന്നോ പിൻതുടർച്ചയെഴുതുന്ന കിട്ടിയതാണ് ആ സ്വത്തു എങ്കിൽ, മകനോ മകളോ (മുന്പേ മരിച്ചുപോയ മക്കളുടെ സന്താനങ്ങളും ഉൾപ്പെടും.) അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം മേൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ക്രമത്തിൽ മറവകാശികൾക്ക് ആ സ്വത്തു ലയിക്കുന്നതല്ല; അതു ഭർത്താവിന്റെ അവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്.

16-ാം വകുപ്പ്

(1) 15 (1)ൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചു സെറവകാശികളിൽ ഒന്നാംസെററിൽപ്പെട്ടവക്ക് ആദ്യവും, അവരുടെ അഭാവത്തിൽമാത്രം രണ്ടാംസെററിൽപ്പെട്ടവർക്കും, രണ്ടാംസെററിൽപ്പെട്ടവരുടേയും അഭാവത്തിൽമാത്രം മൂന്നാംസെററിൽപ്പെട്ടവർക്കും, എന്നിങ്ങിനെ പിൻതുടർച്ച അവസാനംവരെ പോകുന്നു. ഒരേ സെററിൽപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഒരേസമയത്തുതന്നെ തുല്യമായി എടുക്കുന്നതുമാണ്.

(2) മരിച്ച സ്രീജ്ജുമുഖ വല്ല മകനോ മകളോ മരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ മകളുടെയോ മകന്റെയോ സന്താനങ്ങൾ അവശേഷിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള സന്താനങ്ങൾ അവരുടെ അമ്മയ്ക്കോ അച്ഛനോ സ്രീ മരിക്കുന്ന സമയം ജീവിച്ചിരുന്നാലെന്നു കിട്ടുമായിരുന്നവോ ആ ഓഹരി എടുക്കുന്നതാണ്.

(3) മേൽ 15 (1) (c) (d) (e) എന്നീ ഖണ്ഡികകളിലും 15(2) ഉപവകുപ്പിലും വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അവകാശികൾ, അവർക്കു പിൻതുടർച്ചവഴിക്കു കിട്ടുന്ന സ്വത്തു് അച്ഛന്റെയോ, അമ്മയുടെയോ, ഭർത്താവിന്റെയോ ആയിരിക്കുകയും, ആ ആൾ സ്രീ മരിച്ച ഉടനെ ഒസ്യത്തുഴുതാതെ മരിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരുന്നപക്ഷത്തുപോലെ, ആ ക്രമത്തിലും ആ രീതിയിലും വിലഭജിച്ചെടുക്കുന്നതാണ്.

4

മരുമക്കത്തായ_അളിയസന്താനനിയമങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നചരസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രത്യേകവ്യവസ്ഥയിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനുമുമ്പു കുടിയിരിക്കുന്ന വീടുകളെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രത്യേകവ്യവസ്ഥയെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇരുപത്തിമൂന്നാംവകുപ്പു് ഇവിടെ പകർന്നു നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. മരുമക്കത്തായികളെപ്പറ്റിയും മറ്റുമുള്ള പതിനേഴാംവകുപ്പിൽ ഈ 23-ാംവകുപ്പിനെയും എടുത്തുപറയുന്നുണ്ടു്.

മരിച്ചവന്റെയോ മരിച്ചവളുടെയോ കുടുംബാംഗങ്ങൾ താമസിച്ചു (കുടിയിരുന്ന)വരുന്ന വീടുകളെസ്സംബന്ധിച്ച 23-ാംവകുപ്പു് ഇങ്ങിനെയാണ്:—ഒരു ഹിന്ദു ഒസ്യത്തില്ലാതെ മരിക്കുന്ന സമയത്തു് അവന്റെയോ അവളുടെയോ അവകാശികളായി ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട ആണങ്ങളും പെണ്ണങ്ങളുമായ അവകാശികൾ അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയും, മരിച്ചവളുടെ സ്വത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ മരിച്ചവളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾമാത്രം താമസിച്ചുവരുന്ന വീടുംകൂടി ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നാൽ, മരിച്ചവളുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശികളിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്രീജ്ജു് ആ വീടു ഭാഗിച്ചെടുക്കുവാൻ, പിൻതുടർച്ചാവകാശികളിൽപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ വീടിന്മേലുള്ള തങ്ങളുടെ ഓഹരികൾ ഭാഗിച്ചെടുക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്താത്തേടത്തോളംകാലം അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല; എന്നാൽ ആ സ്രീജ്ജു് ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

പക്ഷേ ഈ അവകാശം നിരുപാധികമല്ല. ആ സ്രീ മകളാണെങ്കിൽ അവൾ ഒരുവിവാഹിതയോ, ഭർതൃപരിത്യക്തയോ, ഭർത്താവിൽനി

ന്നു മാറി വേറിട്ടു താമസിക്കുന്നവളോ ഒരു വിധവയോ ആയിരുന്നാൽ മാത്രമേ ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാനുള്ള അവകാശം അവൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

മരമകത്തായ-അളിയസന്താനനിയമങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചുള്ള ചില്ലറവ്യത്യസ്തതകളാണു് 17-ാം വകുപ്പിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആദ്യമായി, എട്ടാം വകുപ്പിൽ (c) (d) എന്ന ഖണ്ഡികകളിലാണു് മാറ്റം വരുത്തിയതു്. ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകളിലെ അവകാശികളാരുമില്ലാതിരുന്നാൽ 8 (c)യിൽ പറയുന്നതു് ഗോത്രജസപിണ്ഡന്മാർ അവകാശികളായിത്തീരുന്നവെന്നും, 8 (d)യിൽ പറയുന്നതു ഭിന്നഗോത്രസപിണ്ഡന്മാർ ഗോത്രജസപിണ്ഡന്മാർ ഇല്ലെങ്കിൽമാത്രം അവകാശികളായിത്തീരുന്നവെന്നുമാണു്. 17-ാം വകുപ്പുകൊണ്ടു് ഈ വ്യത്യാസത്തെ എടുത്തുകളഞ്ഞു.

I. 8-ലെ (c) (d) എന്നതിന്നു പകരം മൂന്നാമതായി, രണ്ടു ക്ലാസുകളിലും പെട്ട എന്തൊരവകാശിയുമില്ലാതിരുന്നാൽ മരിച്ചാളുടെ മാതൃബന്ധുക്കൾക്കു (ഗോത്രജസപിണ്ഡന്മാരോ ഭിന്നഗോത്രസപിണ്ഡന്മാരോ ആയിരുന്നതൊക്കെ) ലയിക്കുന്നു! എന്നൊരു ഖണ്ഡികമാത്രം ചേർത്തു.

II. 15-ാം വകുപ്പിൽ (1) (a) മുതൽ (e) വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളെ താഴെ എഴുതുംപ്രകാരം മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

(a) ഒന്നാമതായി, ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും, അമ്മയും. (ഇവിടെ മക്കളിൽ മുൻപെ മരിച്ചുപോയ മക്കളുടെ സന്താനങ്ങളും പെട്ടെന്നുതാണു്)—15 (1) (a) യിലെ തോട്ടാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അമ്മയായി.

(b) രണ്ടാമതായി, അച്ഛനും തോട്ടാവും—15 (1) (b) യിൽ തോട്ടാവിന്റെ അവകാശികൾ എന്നുള്ളതു് ഇവിടെ അച്ഛനും തോട്ടാവുമെന്നായി.

(c) മൂന്നാമതായി, അമ്മയുടെ അവകാശികൾ—15 (1) (c)യിൽ അമ്മയും അച്ഛനുമെന്നാണു്. അതിന്നുപകരം ഇവിടെ അമ്മയുടെ അവകാശികളായി.

(d) നാലാമതായി, അച്ഛന്റെ അവകാശികൾ—15 (1) (d)യിലും ഇതുതന്നെ.

(e) അവസാനമായി, ഭർത്താവിന്റെ അവകാശികൾ—15 (1)(e) യിൽ അമ്മയുടെ അവകാശികളെന്നാണ്. അതിനു പകരം ഇവിടെ ഭർത്താവിന്റെ അവകാശികളെന്നായി.

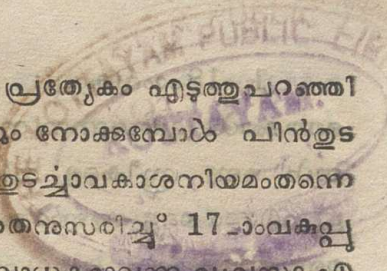
III. 15 (2) (a) എന്ന ഖണ്ഡിക എടുത്തുകളഞ്ഞു.

IV. കുടിയിരിക്കുന്ന വീടുകളെസ്സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേകവ്യവസ്ഥ 23-ാം വകുപ്പ് എടുത്തുകളഞ്ഞു.

* * * *

മരമകുത്തായനിയമമനുസരിക്കുന്നവർക്കു കുടിയിരിക്കുന്ന വീടുകളെസ്സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേകവ്യവസ്ഥകൾ (23-ാം വകുപ്പ്) ബാധകമല്ലാതായപ്പോൾ മറ്റു സ്വത്തുക്കളെപ്പോലെ വീട്ടിന്റെയും കാമരിക്കുവകാരപ്പെടാറായി. “മരമകുത്തായനിയമ”മെന്നാലെന്നെന്ന് 3 (1) (h)ൽ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്:—(a) ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം നിലവിൽ വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കു മദിരാശിമരമകുത്തായം ആക്ട് (1933-ലെ മദിരാശി ആക്ട് 22), തിരുവിതാംകൂർനായർ ആക്ട് (1100-ലെ രണ്ടാംനമ്പ് ആക്ട്), തിരുവിതാംകൂർഇഴവആക്ട് (1100-ലെ 3-ാംനമ്പ് ആക്ട്), തിരുവിതാംകൂർനാമ്പിനാട് വെള്ളാള ആക്ട് (1101-ലെ 6-ാംനമ്പ് ആക്ട്), തിരുവിതാംകൂർക്ഷത്രിയആക്ട് (1108-ലെ ഏഴാംനമ്പ് ആക്ട്), തിരുവിതാംകൂർകൃഷ്ണൻവകമരമകുത്തായ ആക്ട് (1115-ലെ 7-ാംനമ്പ് ആക്ട്), കൊച്ചിമരമകുത്തായം ആക്ട് (1113-ലെ 33-ാംനമ്പ് ആക്ട്), കൊച്ചിനായർ ആക്ട് (1113-ലെ 29-ാംനമ്പ് ആക്ട്) എന്നിവ ആരെയെല്ലാം ബാധിച്ചിരുന്നുവോ അവരെ ബാധിച്ചിരുന്ന ആ നിയമസംഹിത, അല്ലെങ്കിൽ (c) തിരുവിതാംകൂർകൊച്ചിയിലോ മദിരാശിയിലോ അധികമായി അധിവസിക്കുന്നവരും, അവരുടെ ഇടയിലെ പിൻതുടർച്ചാവകാശകാർയ്ക്കുള്ളിൽ ഈ ഹിന്ദുപിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം നിലവിൽ വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മരമകുത്തായദായക്രമം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നിരുന്നവരുമായ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു ബാധകമായ ആ നിയമസംഹിത.

ഈ നിർവ്വചനത്തിൽ കൊച്ചിതീയ്യ ആക്ട് (1107-ൽ 8-ാംനമ്പ് ആക്ട്) എടുത്തുപറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. കൊച്ചിതീയ്യ ആക്ട് ബാധിക്കുന്നതു് മരമകുത്തായദായക്രമം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന തീയ്യരൊഴിവാണ്. (മകുത്തായക്കാർല്ലാത്ത തീയ്യരെയെല്ലാം ഇതു ബാധിക്കുന്നതായി ആ ആ

കൂിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) കൊച്ചിതീയ്യായ് ആക്ട് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും 3 (1) (b) (c) പ്രകാരവും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ പിൻതുടർച്ചയെണ്ണിപ്പം വ്യവസ്ഥയ്ക്കുമാറ്റം ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം തന്നെയാണെന്നു അവർക്കു ബാധകമായിട്ടുള്ളതു്. അതനുസരിച്ചു് 17-ാം വകുപ്പു തന്നെയാണെന്നു മതമക്കത്തായതീയ്യായ്ക്കു ബാധകമാവുന്ന വ്യവസ്ഥ എന്നു വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

* * * * *

7-ാം വകുപ്പിൽ ഒന്നാം ഉപവകുപ്പു് മതമക്കത്തായനിയമാനുസാരികളെയും നമ്പൂതിരിനിയമാനുസാരികളെയും ബാധിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണു്; 7 (2) അളിയസന്താനക്കാരെയും 7 (3) സ്ഥാനികളെയും ബാധിക്കുന്നു. ഇതിൽപ്പെടാത്തതു പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെയും മറ്റും ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാത്രമായ സാമുദായികനിയമങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒന്നാണു് കൊച്ചിമക്കത്തായതീയ്യായ് ആക്ട് (1115-ൽ 17-ാം നമ്പ്രു ആക്ട്) ആ നിയമത്തെയും, മതമക്കത്തായ-നമ്പൂതിരിനിയമങ്ങളെപ്പോലെ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമത്തിൽ നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പിൻതുടർച്ചക്രമത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണു് മക്കത്തായതീയ്യായ് ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥ; മകനു മക്കളുടെ ഇരട്ടി ഓഹരിക്കു്, (മരിച്ച ആൾ പുരുഷനാവുകയും അവശേഷിച്ചിരിപ്പുള്ള അവകാശികൾ അയാളുടെ ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും ആവുകയും ചെയ്താൽ) അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണു്. [കൊച്ചിമക്കത്തായതീയ്യായ് ആക്ട് 39-ാം വകുപ്പു് നോക്കുക].

തീയ്യരുടെ മക്കത്തായനിയമവും മതമക്കത്തായനിയമവും ഒരുപോലെ ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമത്തിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞുകാണാത്തതു കൊണ്ടു തീയ്യസമുദായത്തിന്നു പുതിയ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം ബാധകമല്ലേ എന്നൊരു ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെടുകാണുന്നുണ്ടു്. അവർ ഹിന്ദുക്കളാണോ എന്ന സംഗതി തർക്കമറ്റതാണു്. ആ നിലയ്ക്കു് അവർക്കു ഈ നിയമം തന്നെയാണു് ഇപ്പോൾ ബാധകമാവുന്നതു് എന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണു്.

പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമത്തിലെ 18 മുതൽ 29 കൂടി വകുപ്പുകളിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പിൻതുടർച്ചയെപ്പറ്റിയ പൊതുതത്വങ്ങളാണു്. (23-ാം വകുപ്പു് കുടിയിരിക്കുന്ന വീടിനെപ്പറ്റിയ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയാണു്; അതു മുകളിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു) ഈ തത്വങ്ങൾ സ്വീകരണം പുരുഷന്മാർക്കു ഒരുപോലെ ബാധകവും ആണു്.

1. 18-ാം വകുപ്പ്: പൂർണ്ണരക്തബന്ധത്തിന് അർഹതയുള്ളവർക്ക് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം: A എന്നൊരാൾ രണ്ടു സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തു. W_1 W_2 . W_1 ന്റെ S എന്നും S_1 എന്നും രണ്ടു ആൺമക്കൾ ഉണ്ടായി, W_2 ന്റെ S_2 എന്നും S_3 എന്നും രണ്ടു ആൺമക്കൾ. ഇതിലെ S എന്നൊരാൾ അയാളുടെ അമ്മ (W_1) യും അച്ഛൻ A യും മരിച്ചതിനുശേഷം ഒന്നാംക്ലാസിൽപ്പെട്ട യാതൊരു അവകാശികളുമില്ലാതെ മരിക്കുന്നു. അയാളുടെ ചെറിയമ്മ W_2 , സഹോദരന്മാരായ S_1 , S_2 , S_3 എന്നിവർമാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു. അയാളുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശം ആർക്കു കിട്ടും? ചെറിയമ്മ എന്നു പറയുന്നതു് അച്ഛന്റെ വിധവയാണ്. രണ്ടാംക്ലാസിലെ ആറാംസെററിൽപ്പെട്ട അവകാശി. സഹോദരൻ രണ്ടാംക്ലാസിലെ രണ്ടാംസെററിൽപ്പെട്ട ആളാണ്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ W_2 ന്നു അവകാശമില്ല. S_1 പൂർണ്ണരക്തബന്ധമുള്ളവനാണ്, S_2 , S_3 അർഹതയുള്ളവർമാത്രമാണ്. 18-ാം വകുപ്പിലെ തത്വമനുസരിച്ച് S_1 മാത്രമാണ് അവകാശിയായിത്തീരുന്നതു്.

2. 19-ാം വകുപ്പ്: രണ്ടോ അതിലധികമോ അവകാശികൾ സ്വന്തം എങ്ങിനെ വിഭജിച്ചെടുക്കുമെന്നാണ് ഈ വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. (a) മരിച്ചവരുടെ സ്വത്തിന് ഒരേ സമയം അവകാശികളായി വരുന്ന സമയത്തു്, മറ്റൊരാളിൽ പ്രത്യക്ഷമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അവകാശികൾ ആളോഹരി വീതം വെച്ചു് ആ സ്വത്തു ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നതാണ്. (b) അങ്ങിനെ ഭാഗിച്ചെടുത്തു് ഓരോ അവകാശിയും സ്വന്തമായി കൈവശം വെക്കുന്ന സ്വത്തു് ഓരോരുത്തർക്കും പൂർണ്ണാവകാശമുള്ള സ്വത്തായിത്തീരുന്നതാണ്. ആ സ്വത്തു് അവകാശികൾ കൂട്ടായി കൈവശം വെക്കുകയാണെങ്കിൽ കൂട്ടാവകാശപ്പെട്ട സ്വത്തുമാത്രമേ ആകുകയുള്ളൂ. കൈവശം വെക്കുന്നവർ കൂട്ടാവകാശികൾ, (Tenants-in-Common) അവശേഷിപ്പുതത്വമൊന്നും (Survivorship) ആ സ്വത്തിനെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിന്റെയോ മറ്റോ സ്വഭാവം (Joint tenancy) അതിനുണ്ടായിത്തീരുന്നതല്ല. ഓരോരുത്തന്നും അവനവന്റെ ഓഹരി മറ്റൊരാളുടെയും ഇടപെടൽകൂടാതെ പൂർണ്ണമായി വിക്രയം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

3. 20-ാം വകുപ്പ്: ഗർഭസ്ഥശിശുവിനുള്ള അവകാശം. ആ ശിശുവിനും ഒരോഹരികൾക്കുമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അതു ജീവനോടെ പിറന്നാൽ ഒസ്യത്തെഴുതാതെ മരിച്ചപോയ ആൾ മരിക്കുന്നതിനു

മുഖ്യ ജനിച്ചാലത്തെപ്പോലെ ഒരോഹരിയ്ക്കുള്ള അവകാശം അതിനും കിട്ടുന്നതാണ്. ഈ അവകാശം മരണത്തീയതി മുതൽക്കു വലത്തിൽ വന്നതായി വിചാരിക്കുന്നതുമാണ്.

4. 21-ാം വകുപ്പ്: ആർ ആരെ അവശേഷിച്ചു എന്നു കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ വയ്യാത്തവണ്ണം രണ്ടു പേർ ഒരേ സാഹചര്യത്തിൽ—ഒരു മിച്ചതന്നെ എന്നു പറയാം—മരിച്ചിരുന്നാൽ പിൻതുടച്ചയെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് എളുപ്പമുള്ള ജ്യേഷ്ഠനെ അവശേഷിച്ചു എന്താമിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രായംചെന്നവൻ മുന്പേ മരിച്ചതായി ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നു ഈ വകുപ്പിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ('ഉഴമ'മെന്നു പറയുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ മറ്റുതരത്തിൽ തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തേടത്തോളം കാലംമാത്രമേ ഇതു വലത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നു വിചിന്തം.)

5. 22-ാം വകുപ്പ്: സ്വത്തു സമ്പാദിക്കു(വാങ്ങു)വാനുള്ള മൂന്നു വകാശത്തെയാണിതിൽ പറയുന്നതു്. (1) ഈ നിയമം നടപ്പിലായതിനുശേഷം, ഒസ്യത്തില്ലാതെ മരിച്ചുപോയ ഒരാളുടെ സ്ഥാവരസ്വത്തിന്മേലുള്ളതോ, അയാൾ തനിയേയോ കൂട്ടായോ നടത്തിവന്നിരുന്ന വ്യൂഹപാരത്തിന്മേലുള്ളതോ ആയ അവകാശം ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടോ അതിലധികമോ അവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുകയും, അതിലൊരുകിലുമൊരാൾ ആ അവകാശത്തെ കൈമാറ്റംചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ അവകാശത്തെ മറ്റാവകാശികൾക്കു തങ്ങളുടെ പേർക്കു കൈമാറ്റംചെയ്തു കിട്ടുവാനുള്ള മൂന്നുവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. (2) ഇങ്ങിനെ കൈമാറ്റംചെയ്തു കിട്ടുവാനുള്ള അവകാശത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം കക്ഷികൾതമ്മിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, കോടതിയിൽ അതിനായി പ്രത്യേകം ഹരജി കൊടുത്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തി മേടിക്കേണ്ടതും, അങ്ങിനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം കൊടുത്തു് ആ അവകാശം തന്റെ പേരിൽ വാങ്ങുവാൻ മറ്റേ ആൾതയ്യാറാവാത്തപക്ഷം കോടതിയിൽ ഹരജി കൊടുത്തതുമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള സകലചിലവിന്നും ആ വിസമ്മതിച്ച ആൾ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. (3) ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ട രണ്ടോ അധികമോ അവകാശികൾ ഈ അവകാശം തന്റെ പേർക്കു കൈമാറ്റംചെയ്തു കിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നപക്ഷം ആരാനോ ഈ അവകാശത്തിന്നു കൂടുതൽ വിലവെക്കുന്നതു് ആയാൾക്കു കൈമാറ്റംചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ഇവിടെ 'കോടതി'യെന്നാൽ ഏതു കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിക്കകത്താണോ ആ സ്ഥാവരസ്വത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്, അഥവാ,

ആ വ്യാപാരം നടക്കുന്നതും, ആ കോടതിയെന്നാണ്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഔദ്യോഗികഗസറ്റിൽ ഈ വകുപ്പുകാരമുള്ള കോടതി ഇന്ന കോടതിയായിരിക്കുമെന്നു വിജ്ഞാപനം ചെയ്താൽ ആ കോടതി എന്നും ഇതിനർത്ഥം കല്പിക്കാവുന്നതാണ്.

6. 24-ാം വകുപ്പ്: പുനർ്ചിവാഹം ചില വിധവകൾക്കു പിൻതുടച്ചുവകാശമില്ലാതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. മൂന്നു പേർക്കാണ് ഇതു ബാധകമാക്കിയിട്ടുള്ളത്: (1) മുമ്പേ മരിച്ച മകന്റെ വിധവ, (2) മുമ്പേ മരിച്ച മകന്റെ മുമ്പേ മരിച്ച മകന്റെ വിധവ, (3) സഹോദരന്റെ വിധവ. ഈ മൂവരും പുനർ്ചിവാഹം ചെയ്തിരുന്നാൽ (ഒസ്യത്തില്ലാതെ മരിക്കുന്ന ആളുടെ മരണസമയത്തു പുനർ്ചിവാഹം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞവരാണ്) പിൻതുടച്ചുവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

7. 25-ാം വകുപ്പ്: കൊന്നവനു കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ സ്വത്തു പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു കിട്ടുവാനവകാശമില്ല. കൊന്നവനുള്ളതുപോലെതന്നെ കൊല്ലുവാൻ സഹായിച്ചവനും ഈ അയോഗ്യത ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും സ്വത്തിന്റെ പിൻതുടച്ചയെ തപരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനായി (മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി) കൊലപാതകം ചെയ്യുകയോ അതിനു സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നാൾക്കും ആ സ്വത്തിനു പിൻതുടച്ചുവഴിക്കുവകാശപ്പെടാവുന്നതല്ല.

8. 26-ാം വകുപ്പ്: മതാമാറിയവന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു സ്വത്തിനവകാശമില്ല. ഈ നിയമം വരുന്നതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ഒരു ഹിന്ദു മതപരിവർത്തനമൂലം ഒരു ഹിന്ദുവല്ലാതായിത്തീർന്നാൽ, മതപരിവർത്തനത്തിനുശേഷം അയാൾക്കു പിറന്ന സന്താനങ്ങൾക്കും, അവരുടെ സന്തതിപരമ്പരകൾക്കും, അവരുടെ ഹിന്ദുബന്ധുക്കളിൽനിന്നു പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു സ്വത്തിനവകാശപ്പെടുവാനാർതയുണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാലാ സന്താനങ്ങളോ അവരുടെ സന്തതിപരമ്പരകളോ പിൻതുടച്ചുവഴിയുതിക്കു ഹിന്ദുക്കളാണെങ്കിൽ ഈ അയോഗ്യത അവരെ ബാധിക്കുന്നതുമല്ല.

9. 27-ാം വകുപ്പ്: അവകാശി അയോഗ്യനായിത്തീർന്നാലുള്ള പിൻതുടച്ചു. ഏതെങ്കിലുമൊരവകാശി പിൻതുടച്ചുവഴിക്കു സ്വത്തു കിട്ടുവാനയോഗ്യനായിത്തീരുക എന്നുവെച്ചാൽ അയാൾ ഒസ്യത്തില്ലാതെ മരിച്ച ആളുടെ മുമ്പുതന്നെ മരിച്ചതായി കണക്കാക്കി മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തു മറ്റുപേർക്കു ലയിക്കുക എന്നാണർത്ഥം.

10. 28-ാം വകുപ്പ്: ദീനം, ന്യൂനത എന്നിവ പിൻതുടച്ചു ജ്ഞാനോദ്യോഗം വരുത്തുന്നതല്ല. ഏതുതരത്തിലുള്ള ദീനമായാലും, ഏതുതരത്തിലുള്ള ന്യൂനതയോ കുറവായാലും ആയാലും, യാതൊരാളും ആ കാരണത്താൽ പിൻതുടച്ചു ജ്ഞാനോദ്യോഗം നയിക്കുന്നതല്ല. ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള തല്ലാത്ത യാതൊരു കാരണത്താലും യാതൊരാളും പിൻതുടച്ചു വകുപ്പിനെ നയിക്കുന്നതല്ല.

11. 29-ാം വകുപ്പ്: ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കു ലയിക്കൽ. ഈ നിയമത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് ഒരു വെറും അനന്തരം വകുപ്പുകളായി അയാളുടെ സ്വത്തുവകുപ്പുകളെപ്പറ്റി ആളില്ലാതെ, ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ മരിക്കുന്ന ആളുടെ സ്വത്തു ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കു ലയിക്കുന്നതാണ്. എന്നാലും സ്വത്തു ഒരു പിൻതുടച്ചു വകുപ്പിനു കിട്ടുകയാണെങ്കിലെന്നപോലെ അതിന്മേലുള്ള എല്ലാ ചുമതലകളും ബാധ്യതകളും ഗവണ്മെന്റു വഹിക്കേണ്ടതുമാണ്.

* * * *

ഒരു വകുപ്പുമാത്രമുള്ളതായ മൂന്നാമദ്ധ്യായം ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ സിദ്ധിച്ചതാണ്. 30-ാം വകുപ്പ്:

1925-ലെ ഇന്ത്യൻ പിൻതുടച്ചു വകുപ്പുകളിലെ (1925-ൽ 39-ാം നമ്പർ ആക്ട്) വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചോ, ഹിന്ദുക്കൾക്കു ബാധകമായതും നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ മറ്റേതൊരു നിയമമനുസരിച്ചോ, ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ കൊടുക്കാവുന്നതായ ഏതൊരു സ്വത്തും ഏതൊരു ഹിന്ദുവിനും ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ കൊടുക്കാവുന്നതായ സ്വത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ മിതാക്ഷരശ്രേഷ്ഠകുടുംബസ്വത്തി (Coparcenary property) ന്മേൽ ഒരു ഹിന്ദുപുരുഷനുള്ള അവകാശത്തെയും; തറവാടു്, താവഴി, ഇല്ലം, കുടുംബം, കവറു എന്നിവയിലെ ഒരംഗത്തിന്നു് ആ തറവാടു്, താവഴി, ഇല്ലം, കുടുംബം, കവറു എന്നിവ വകയായുള്ള സ്വത്തിന്മേലുള്ള അവകാശത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ നിയമപ്രകാരം എല്ലാതരം സ്വത്തും—കുടുംബസ്വത്തിലെ ഭാഗിച്ചെടുക്കാത്തതായ അവകാശംപോലും—ഒരു വെറും ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. മുമ്പു സ്വയാജ്ജിതമോ സ്വകാര്യമോ മറ്റോ ആയുള്ള ഒരു വെറും പ്രത്യേകസ്വത്തിനെ മാത്രമേ ഒടുങ്ങുന്നില്ലാതെ കൊടുക്കാവുന്നതുള്ളൂ.

ഈ സൂത്രത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതുള്ള ഒരുവന്റെ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച ഉപവകുപ്പിൽ ചെറിയൊരു പരിമിതിയെ വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിതാണ്:—സൂത്രത്തിൽനിന്നു മരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ അനന്തരാവകാശിയെന്ന നിലയ്ക്കു സ്വത്തുവകാശപ്പെടാവുന്ന ഒരാൾക്കു മരിച്ചാളുടെ സൂത്രമൂലം ആ അവകാശമില്ലാതായിത്തീരുകയും, എന്നാൽ അയാൾക്കു മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു ചിലവിന്നു കിട്ടുവാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടെന്നു വരികയും ചെയ്താൽ, പിൻതുടർച്ചവഴിക്കയാൾക്കു സ്വത്തു കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും ചിലവിന്നു കിട്ടുവാനുള്ള അയാളുടെ അവകാശത്തെ മരിച്ചാളുടെ സൂത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല. [സൂത്രപ്രകാരം സ്വത്തു കിട്ടുന്ന ആൾ തന്നെ കിട്ടിയ സ്വത്തിന്മേൽ ചാർജായി നില്ക്കുന്ന ആ ബാധ്യതയെ വഹിക്കുകതന്നെ വേണം.]

* * * * *

31-ാം വകുപ്പ്: എന്തെല്ലാം ആക്ടുകളാണ് ഈ നിയമങ്ങൾ രദ്ദാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു വിവരിക്കുന്നു. അവ (1) 1929-ലെ 2-ാം നമ്പർ, (2) 1937-ലെ 18-ാം നമ്പർ ആക്ടുകളാണ്. Hindu Law of Inheritance (Amendment) Act, 1929, and Hindu Women's Rights to Property Act, 1937.

6

ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം പലേ മാറ്റങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നു പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ സ്വകാര്യസ്വത്തിനും കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ ഓഹരിക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലെന്നതാണ്. രണ്ടും ഒരുപോലെ അനന്തരാവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. രണ്ടിനെയും ഒരാൾക്കു സൂത്രപ്രകാരം തന്നിരിക്കാത്തതുവരെ കൊടുക്കാറാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഭാഗിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന ചോദ്യമേ ഇല്ല. കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ അവകാശം മരിച്ചാളുടെ അനന്തരാവകാശികൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നു വന്നപ്പോൾ ചില കുഴപ്പത്തിന്നു ഇടയായേക്കാം.

1. നമ്പൂതിരിനിയമം, മരുമക്കത്തായനിയമം എന്നിവ അനുസരിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിലെ ഒരു കുടുംബക്കാരണവന്നു ആ കുടുംബത്തിലെ പൊതുസ്വത്തു കൈവശംവെക്കുവാനും, കുടുംബത്തേക്കുവേണ്ടി ചിലവുകൾ നടത്തി ചിലവുകൾചെയ്തു സകലവിധഭരണങ്ങൾ നട

ആവാസം അധികാരമുണ്ട്. ആയാർക്കു കുടുംബത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ പൂർണ്ണമായ അവകാശമുള്ളതാണ്. ഈ അവകാശത്തെ പിൻതുടച്ചുനിയമമെങ്ങിനെ ബാധിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കാം. കുടുംബസ്വത്തിലെ ഒരാൾക്കുള്ള അവകാശം അന്നത്തരാധികാരികൾക്കു ലഭിക്കാറു കിയിട്ടുണ്ട്. ആ അവകാശത്തെ സ്യുതെഴുതി കൈമാറാൻ ചെയ്തു കൊടുക്കുവാനും ഓരോ അംഗത്തിനും അവകാശമുണ്ട്. ഇത്രമാത്രമേ കുടുംബസ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചു മാറ്റം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. സ്ഥാനികളെയും സ്ഥാനസ്വത്തിനെയും സംബന്ധിച്ചു അങ്ങിനെയല്ല. ഒരു സ്ഥാനി ഇന്നിനിയമം നടപ്പിൽ വന്നതിൽപ്പിന്നെ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ സ്ഥാനികുടുംബവും സ്ഥാനിസ്വത്തും നാമാവശേഷമായി. പിന്നീടു ആ സ്വത്തു ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും സ്വകാര്യസ്വത്തായി, കുടുംബം വിഭജിച്ചു പിരിയലും കഴിഞ്ഞു. ഈ ഒരു നില നമ്പൂതിരികുടുംബത്തെപ്പറ്റിയോ മരുമക്കത്തായകുടുംബത്തെപ്പറ്റിയോ കൈക്കൊണ്ടിട്ടില്ല. ഭാഗിക്കുവാനവകാശമില്ലാത്തതോ ഉള്ളതോ, താഴ്ന്നഭാഗംമാത്രമുള്ളതോ ആളോഹരിഭാഗം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതോ, ആയ ഏതെങ്കിലും കുടുംബമായിക്കൊള്ളട്ടെ; എന്തുതന്നെയായാലും സ്യുതെഴുതാതെ ഒരംഗം മരിച്ചാൽ അയാൾക്കു അയാളുടെ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിന്മേലുള്ള ഓഹരി, മരിക്കുന്നതിനു തൊട്ടടുത്തു മുമ്പു കുടുംബസ്വത്തു ആളോഹരിയായിട്ടു ഭാഗിച്ചിരുന്നാലെന്നു സ്വത്തു കിട്ടുമായിരുന്നവോ ആ ഓഹരി, അയാൾക്കു മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പൂർണ്ണാവകാശത്തോടുകൂടി തിരിച്ചുകൊടുത്തതായി, വിചാരിക്കേണം എന്നാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. [7 (1)-ാം വകുപ്പിലെയും 7 (3)-ാം വകുപ്പിലേയും വാക്കുകളുടെ വ്യത്യാസം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.] അതായതു്, കൂട്ടുകുടുംബത്തിൽനിന്നൊരാളെ അയാളുടെ സ്വത്തു തിരിച്ചു കൊടുത്തു പറഞ്ഞയച്ചുവെന്നുമാത്രം. ഒരു ഓഹരിയെടുക്കാം. പത്താളുള്ള ഒരു കൂട്ടുകുടുംബത്തിൽ ഒരാൾ മരിക്കുന്നു. കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ പത്തിലൊന്നോഹരി ഭാഗിച്ചു മരിച്ച ആൾ പിരിഞ്ഞതായും, ആ ആളുടെ അവകാശികൾ ആ ഓഹരി എടുക്കുന്നതായും വന്നുവേണ്ടു. പിന്നെ ആ കൂട്ടുകുടുംബം ഒമ്പതുപേരോടും പത്തിൽ ഒരു പതുഭാഗം സ്വത്തോടുകൂടി അവശേഷിക്കുന്നു (നിലനില്ക്കുന്നു). ഒരാൾ ഭാഗിച്ചുപോയി, പത്തുപേർ ചേർന്നു പിന്നെയും കൂട്ടുകുടുംബംതന്നെ തുടരുന്നു. ആ കൂട്ടുകുടുംബത്തിലെ കാരണവർക്കു നമ്പൂതിരി-മരുമക്കത്തായനിയമങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള കാരണവരുടെ എല്ലാ അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ ഒരാൾ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടനെ അയാളുടെ അവകാശി

കർക്കിളതു തിരിച്ചുകൊടുത്ത രേഖ റജിസ്ട്രാക്കിച്ച് മേടിക്കുവാൻ സാധ്യമായെന്നു വരികയില്ല. അതു കഴിയുന്നതുവരെ പിരിവു നടത്തുവാനും മറ്റും കാരണവർക്കു തനിയെ എങ്ങിനെയധികാരമുണ്ടാവും? മരിച്ചാളുടെ അവകാശികൾക്കു ചെല്ലേണ്ട ഓഫീസിനു കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തു് അല്ലാതായിരിക്കാത്ത, പക്ഷേ ആ സ്വത്തു വേറിട്ടു തിരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പോൾ കാരണവർക്കു് ആ ഓഫീസിലുൾപ്പെടെയുള്ള സ്വത്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാനധികാരമുണ്ടാവില്ല. പിരിയേണ്ടതു പിരിക്കുവാൻ വിഷമമായി. മരിച്ചാളുടെ അവകാശികളുമെല്ലാംകൂടി വേണാവശ്യപ്പെട്ടാലല്ലാതെ കൊടുക്കേണ്ടവർ സംഖ്യകളെങ്ങിനെ കൊടുക്കും? കാര്യം കഴുപ്പുത്തിലായി. പിരിയേണ്ടതു പിരിയാതെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനൊരു മാർഗ്ഗമില്ല. ഇതിന്നൊരു പോവഴി, ഒരു വ്യവസ്ഥ, നിയമത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

2. മറ്റൊരു കഴുപ്പുമിതാണ്: ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടവർ ഒരു രാൾ, സ്വത്തിന്നവകാശികൾ മറ്റു ചിലർ എന്നു വരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിഷമതകൾ. ശേഷക്രിയയ്ക്കുള്ള ചിലവുകൾ ആർ ചെയ്യണം? ഒരു ഓഫീസറുമെടുക്കാം: ഒരു നമ്പൂതിരികുടുംബത്തിലെ 'എ' എന്നൊരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികളായി രണ്ടു സഹോദരിമാരും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ പുത്രന്മാരുംമാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. രണ്ടു കൂട്ടരും രണ്ടാംക്ലാസിൽപ്പെട്ടവരാണ്. സഹോദരിമാർ രണ്ടാംക്ലാസിലെ രണ്ടാംസെററിൽപ്പെട്ടവർ, ജ്യേഷ്ഠപുത്രന്മാർ നാലാംസെററിൽപ്പെട്ടവർ. അതിനാൽ സ്വത്തിന്നവകാശികളാകുന്നതു സഹോദരിമാർമാത്രമാണ്. അവരെ അന്യകുടുംബത്തിലേക്കു വിവാഹംചെയ്തുകൊടുത്തുപോയിട്ടുള്ളതുമാണ്. ജ്യേഷ്ഠപുത്രന്മാർ 'എ'യുടെ ഒരുമിച്ച് അതേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായി കഴിയുന്നു. അവരാണ് ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടവർ. എയുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു ശേഷക്രിയച്ചിലവുകൾ ചെയ്തുവെന്നാൽ അനന്തരാവകാശികളായ സഹോദരിമാർ അതു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമോ? കൊടുക്കുമോ? ശേഷക്രിയ ചെയ്യുന്നതു സ്വത്തു കിട്ടുമെന്നുള്ള ചിന്തകൊണ്ടല്ലായിരിക്കാം. സമുദായചാരമനുസരിച്ചു നടത്തേണ്ട ക്രിയകൾ നടത്തുന്നവെന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും, കാലക്രമംകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെയൊരു വിഷമതയിലെത്തിയേക്കാം.

1114-ലെ 17-ാംനമ്പ്രു് ആ ക്ലിയായ കൊച്ചിനമ്പൂതിരിനിയമത്തിലെ 28-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചാണ് പിന്തുടർച്ചാവകാശം ഉണ്ടാവുന്നതു്.

എങ്കിലും മേല്പേരിയ ഉദാഹരണത്തിലെ 'എ'യുടെ അനന്തരാവകാശികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതേ സഹോദരികൾതന്നെയാണു്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഭക്തസ്വത്തിനോ സ്വകാര്യസ്വത്തിനോ മാത്രമേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തിലെ അവകാശം അവശേഷിച്ചതപ(Surviorship)മനുസരിച്ചു കുടുംബത്തിന്തന്നെ ലയിക്കുന്നു.

ശേഷക്രിയയ്ക്കുള്ള ചിലവിനെസ്സംബന്ധിച്ചു്, ഹിന്ദുമിതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബ(Coparcenary)മായാലും, "മലബാർനിയമ"പ്രകാരമുള്ള നമ്പൂതിരി-മതമക്കത്തായകുടുംബങ്ങളായാലും കുടുംബത്തലവനോ കാരണവരോ കുടുംബസ്വത്തിൽനിന്നു ചിലവുചെയ്തു നടത്തേണ്ടതുതന്നെയാണു്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണത്തിലെ 'എ' മരിയ്ക്കുമ്പോൾ, ശേഷക്രിയയ്ക്കുള്ള ചിലവു് എ.യുടെ ഓഹരി (അതു മരിക്കുന്നതോടുകൂടി അവകാശികൾക്കു പോയല്ലോ) നീക്കി ബാക്കിയുള്ള കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്തുകൊണ്ടു നിവൃത്തിയാക്കുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു ന്യായമല്ല; കൂടുതൽ ഔചിത്യവും ന്യായവും എ.യുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നു് ഈ ചിലവുകൾ കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതുമാത്രം അനന്തരാവകാശികൾക്കു ലയിക്കുമെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയായിരുന്നു. മുഹമ്മദീയരുടെ നിയമത്തിലുള്ളതുപോലെയാകട്ടെ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥ ഈ നിയമത്തിലും വെച്ചിരുന്നാൽ നന്നാകുമായിരുന്നു.

3. സ്ഥാനസ്വത്തിനെസ്സംബന്ധിച്ചും സ്വപുത്ര കുഴപ്പമോ അപുത്രതയോ ഇല്ലാതില്ല. സ്ഥാനി രണ്ടുതരത്തിലാണു്. പുരുഷൻ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു പരോധിക്കപ്പെടുന്നതു്, സ്ത്രീ അവരോധിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം പുരുഷസ്ഥാനിസ്വത്തിനെ മാത്രമേ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നു തോന്നാം. 7 (3)ലെ വിവരണത്തിൽ, "The male members of which would have been entitled by any custom or usage to succeed to the position of sthanamdar." എന്തു് എടുത്തു പറയുന്ന സ്ഥിതിക്കു സ്ത്രീസ്വത്തിനെ എങ്ങിനെ ബാധിക്കും? 3 (2)ലേക്കു കടന്നുനോക്കാം, വല്ല വഴിയുമുണ്ടോ എന്നതിന്നു്. 3 (2) ഇതാണു്: "In this Act, unless the context otherwise requires, words importing the masculine gender shall not be taken to include females." "Unless the context otherwise requires" എന്നുണ്ടു്. അതായതു്, 'സന്ദർഭം മറ്റുതരത്തിലാവശ്യപ്പെടാത്തപക്ഷം' പുല്ലിംഗസൂചകം

പദങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്കകൂടി ബാധകമാകുന്നതായി വീവക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

സ്ഥാനികളെയും സ്ഥാനസ്വത്തിനെയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുവാനായി ഉദ്ദേശിച്ചതായി തോന്നുന്ന 7 (3)ലെ വാക്കുകളിൽനിന്നു സ്ത്രീസ്ഥാനികളെയോ സ്ത്രീസ്ഥാനസ്വത്തുകളെയോ നീക്കിനിർത്തുന്നത് സന്ദർഭത്തിനു യോജിച്ചതാകുമോ? ഈ ഉപവകുപ്പിലെ വാക്കുകളിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരും ഉൾക്കൊള്ളുമെന്നു വീവക്ഷിക്കുന്നതല്ലേ ന്യായം? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കിടംകൊടുക്കാതെ, 7 (3)ലെ വാക്കുകളെല്ലാതരം സ്ഥാനികളെയും സ്ഥാനസ്വത്തിനെയും ബാധിക്കുന്നവയാക്കാമായിരുന്നു.

4. ഈ പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമംകൊണ്ടു സമുദായമധ്യത്തിലെ ചില അനീതികൾ, ചില വ്യത്യസ്തവ്യവസ്ഥകൾ, ഇല്ലായ്മചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മകനും മകൾക്കും തുല്യാവകാശം കൊടുത്തു. മലബാർനിയമം വളരെക്കാലമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തത്വമാണ് സ്ത്രീക്കും പുരുഷനോടൊപ്പംതന്നെ അവളുടെ സ്വത്തിന്മേലെ പൂർണ്ണ ഉടമാവകാശം. ഈ അവകാശം ഹിന്ദുമതാക്ഷരനിയമാവലംബിനിയായ സ്ത്രീക്കുമില്ലാതെ കിട്ടി. നായർആക്ട്, മതമക്കത്തായആക്ട് എന്നിവയിലൊരു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്: കൊച്ചി നായർആക്ട് 41-ാംവകുപ്പിൽ, നായരല്ലാത്തൊരു പുരുഷൻ സ്യുത്തില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ, അയാൾക്കു നായർജാതിയിൽ ഭാര്യമക്കളോ മറ്റാവകാശികളോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, അയാൾക്കുയാളുടെ ജാതിനിയമമനുസരിച്ചുള്ള സ്വജാതിയിലെ പിൻതുടച്ചാവകാശികൾ വല്ലവരും ഉള്ളപക്ഷം, അയാളുടെ സ്വകാര്യമോ സ്വയാജ്ജിതമോ ആയ സ്വത്തിന്റെ പകുതിവീതം നായർജാതിയിലെ അവകാശികൾക്കു കിട്ടുന്നതാണ് എന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ കൊച്ചിമതമക്കത്തായആക്ടിലുമുണ്ട്—മതമക്കത്തായ ആക്ട് 20-ാംവകുപ്പ്; മദിരാശിമതമക്കത്തായ ആക്ട് 30-ാംവകുപ്പും ഇതുപോലെതന്നെയാണ് വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

ഒരുപക്ഷേ നായർജാതിയിലോ മതമക്കത്തായജാതിയിലോ മരിച്ച ആൾക്കു കൂടുതൽ അവകാശികളുണ്ട്, സ്വജാതിയിൽ കുറച്ചുപേർമാത്രമേ ഉള്ളവെന്നും വരാം. സ്വത്തു പകുതിമാത്രമേ നായർമതമക്കത്തായ അവകാശികൾക്കു കിട്ടുന്നുള്ളൂ. വാസ്തവത്തിൽ ഒപ്പം കിട്ടേണ്ടതാണ് ഓരോ അവകാശിക്കും മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തു്; ജാതിവിന്തകൂടാതെ, സ്വ

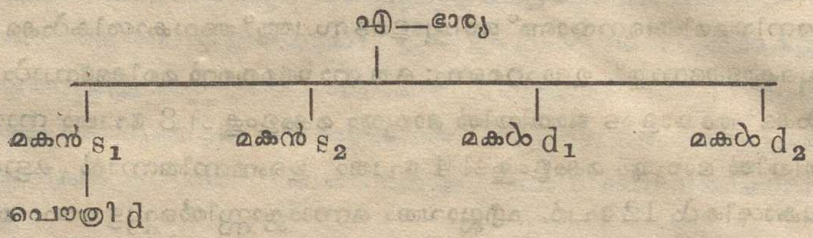
ജാതിയിലധികം അവകാശികളുണ്ട്, നായരിലോ മറ്റോ വളരെ കുറച്ചു പേർമാത്രമേ ഉള്ളൂവെന്നും വരാം. അവിടെയും നായർ മതമക്കത്തായ ജാതികളിലെ അവകാശികൾ സ്വത്തിന്റെ പകുതിയെടുക്കുന്നു. ജാതിവിന്തകൂടാതെ ഉള്ള അവകാശികളെയെല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർത്തു സമമായി വീതിച്ചെടുക്കുകയാണ് ന്യായമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇന്നു പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമമിങ്ങനെയാണ് മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തു് അവകാശികൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്. ഉദാഹരണം: ഒരു നായരേതരൻ മരിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്കു് അയാളുടെ ജാതിയിൽ ഭാര്യയും മക്കളുംകൂടി 8 പേരും നായർ ജാതിയിൽ ഭാര്യയും മക്കളുംകൂടി 4 പേരും ഉണ്ടെന്നിരുന്നാൽ ഒട്ടാകെ അവകാശികൾ 12 പേർ. എല്ലാവരും ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ടവരും. രണ്ടു പേർ വിധവമാരാണ്, പത്തുപേർ അയാളുടെ മക്കളും. ഒട്ടാകെയുള്ള സ്വത്തു് 11 ആയി ഭാഗിച്ചു് ഓരോ വീതം ഓരോ മക്കളും (അങ്ങനെ പത്തു ഭാഗം തീരുന്നു) ബാക്കിയുള്ള ഒരു വീതം രണ്ടു വിധവമാർ സമമായും എടുക്കുന്നു.

5. പുതിയ പിൻതുടച്ചുവകാശനിയമംകൊണ്ടു സ്രീകളുടെ നില പൊതുവേ മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിലും കൂടുതലായി നമ്പൂതിരിസ്രീയുടെ നില മെച്ചപ്പെടുന്നതാണ്. സ്വതഃവേ ഒരു നമ്പൂതിരിസ്രീയ്ക്കു്, മറ്റു മലബാർനിയമാനുസാരിണികളെപ്പോലെ, പിറന്ന ഗൃഹത്തിൽ അംഗത്വവും സ്വത്താവകാശവും പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടു്. എന്നാൽ അവളുടെ വിവാഹത്തോടെ ആ അവകാശം അവൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുപോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വിവാഹംചെയ്തു കൊണ്ടുവന്ന ഗൃഹത്തിലെ അംഗത്വവും സ്വത്താവകാശവും അവൾക്കു കിട്ടുന്നു. മാത്രമല്ല, ജനിച്ച ഗൃഹത്തിലെ അമ്മയിൽനിന്നോ അച്ഛനിൽനിന്നോ പിൻതുടച്ചുവകാശവഴിക്കും സ്വത്തു കിട്ടുന്നു. വിവാഹിതയോ അവിവാഹിതയോ എന്ന വ്യത്യാസം പിൻതുടച്ചയെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇപ്പോൾ ചിന്താവിഷയമല്ല. മരിച്ചാളുടെ മകളായാൽ മതി അവകാശിയാകുന്നതിന്നു്.

മുമ്പേ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയ ഒരവകാശിക്കു പിന്നീടു മരിച്ച ആളുടെ സ്വത്തിന്നവകാശപ്പെടാമോ എന്നുള്ള സംഗതിക്കു ഹിന്ദു മതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബത്തെ (Coparcenary)സ്സംബന്ധിച്ചമാത്രം ഒരു വിവരണം 6-ാം വകുപ്പിൽ രണ്ടാംവിവരണമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ യൊരു വിവരണം മറ്റൊണ്ടും കാണുന്നില്ല—7 (1), 7 (2) എന്നീ വകുപ്പുകൾ നോക്കുക. ആ നിലയ്ക്കു മുമ്പേ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയ ഒരവകാശിക്കു പിന്നീടു മരിച്ച ആളുടെ സ്വത്തിന്നവകാശപ്പെടാമോ എന്നുള്ള സംഗതിക്കു ഹിന്ദു മതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബത്തെ (Coparcenary)സ്സംബന്ധിച്ചമാത്രം ഒരു വിവരണം 6-ാം വകുപ്പിൽ രണ്ടാംവിവരണമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ യൊരു വിവരണം മറ്റൊണ്ടും കാണുന്നില്ല—7 (1), 7 (2) എന്നീ വകുപ്പുകൾ നോക്കുക. ആ നിലയ്ക്കു മുമ്പേ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയ ഒരവകാശിക്കു പിന്നീടു മരിച്ച ആളുടെ സ്വത്തിന്നവകാശപ്പെടാമോ എന്നുള്ള സംഗതിക്കു ഹിന്ദു മതാക്ഷരകൂട്ടുകുടുംബത്തെ (Coparcenary)സ്സംബന്ധിച്ചമാത്രം ഒരു വിവരണം 6-ാം വകുപ്പിൽ രണ്ടാംവിവരണമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ യൊരു വിവരണം മറ്റൊണ്ടും കാണുന്നില്ല—7 (1), 7 (2) എന്നീ വകുപ്പുകൾ നോക്കുക.

കാശിക്കും, മറ്റു തടസ്ഥങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ, മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിനു മരുമക്കത്തായ-അളിയസന്താന-നന്യതിരിനിയമാനുസാരികൾക്കു് അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണു്.

ഉദാഹരണം:

എ എന്നൊരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ ഭാര്യയും വിവാഹം ചെയ്തപോയ മകൾ d_1 , അവിവാഹിതമകൾ d_2 , മുമ്പേ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയ മകൻ s_1 , ഭാഗിച്ചുപോയാത്ത മകൻ s_2 എന്നിവർ അവശേഷിച്ചിരിപ്പുണ്ടു്. ഫിന്റമിതാക്ഷരകൂടുകടുംബമാണെങ്കിൽ 6-ാം വകുപ്പിലെ രണ്ടാംവിവരണമനുസരിച്ചു മുമ്പേ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയ s_1 നു് എ.യുടെ സ്വത്തിന്റെ അവകാശം കിട്ടുന്നില്ല. എ. മരിക്കുമ്പോൾ s_1 ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല, പൌത്രി d ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടു് എന്നവരികിൽ അവൾക്കും അവകാശം കിട്ടുകയില്ല. സ്വത്തിനെ 4 ആയി ഭാഗിച്ചു് ഓരോ വീതം ഭാര്യ, s_2 , d_1 , d_2 എന്നിവർ എടുക്കുന്നു. നന്യതിരികടുംബമാണെങ്കിൽ, 6-ാം വകുപ്പു രണ്ടാംവിവരണത്തിലെ നിഷേധം 7 (1)ൽ കാണാത്തതുകൊണ്ടു് s_1 നും എ.യുടെ സ്വത്തിന്റെ വിഹിതം കിട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കണം. അപ്പോൾ 5 ആയി ഭാഗിച്ചു ഭാര്യ, s_1 , s_2 , d_1 , d_2 എന്നിവർ ഓരോ വീതം എടുക്കുന്നു. s_1 മരിച്ചു d ആണു് അന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളതു് ചുങ്കിൽ ഒരു വീതം d ആണു് എടുക്കുന്നതു്. മരുമക്കത്തായക്കാക്കും അളിയസന്താനക്കാക്കും ഇതുപോലെതന്നെയാണു്.

6. ഇന്നത്തെ പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമപ്രകാരം ഒന്നാംക്ലാസ്സു വകാശികളിൽ എടുപേർ സ്ത്രീകളാണു്, മുൻഗണനാധികാരികൾ. എന്നാൽ നന്യതിരിആക്ട് പ്രകാരം മുൻഗണനാധികാരികളായി വിധവയും, അവിവാഹിതപുത്രിയും, മുമ്പേ മരിച്ചുപോയ പുത്രന്റെ അവിവാഹിതപുത്രിയും മാത്രമേ വർത്തിക്കുന്നുള്ളു. [കൊച്ചി നന്യതിരിആക്ട് വകുപ്പു് 26, മദിരാശി നന്യതിരിആക്ട് വകുപ്പു് 18, തിരുവിതാംകൂർ മലയാളബ്രാഹ്മണആക്ട് വകുപ്പു് 15]. തിരുവിതാംകൂർ ആക്ടിൽ വിവാഹിത-

അവിവാഹിതവ്യത്യസമില്ലാതെ മരിച്ചാളുടെ ആൺമക്കളെയും പെൺമക്കളെയും തുല്യാവകാശികളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മുമ്പെ മരിച്ചുപോയ മകന്റെയും മകളുടെയും സന്താനങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇതുപോലെ രണ്ടാംക്ലാസ്സുവകാശികളുടെ എണ്ണത്തിലും സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിനമ്പൂതിരിആക്ട് 28-ാം വകുപ്പ്, മദിരാശിനമ്പൂതിരിആക്ട് 20-ാം വകുപ്പ് എന്നിവയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളവരെയൊണ് രണ്ടാംക്ലാസ്സുവകാശികളായി നമ്പൂതിരിനിയമപ്രകാരമെടുക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂർമലയാളബ്രാഹ്മണനിയമം 16-ാം വകുപ്പിൽ മരിച്ചാളുടെ ഇല്ലത്തെ ശേഷിച്ച അംഗങ്ങളാണ് രണ്ടാംക്ലാസ്സുവകാശികളായി കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

നായരെയോ മരുമക്കുത്തായികളെയോ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പരാധകയാണെങ്കിൽ അവിടെയും സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം പെൺമക്കളും, പെൺമക്കൾവഴിക്കുള്ള സന്താനങ്ങളും അമ്മയും വിധവയുമാണ് മുൻഗണനയ്ക്കർഹരായ അവകാശികളെന്നു കൊച്ചിനായർആക്ട് വകുപ്പ് 28, മദിരാശിമരുമക്കുത്തായആക്ട് വകുപ്പ് 19 എന്നിവകളെക്കൊണ്ടു കാണാവുന്നതാണ്. പുതിയ നിയമപ്രകാരം പിൻതുടച്ചു കൂടുതൽ മക്കുത്തായമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു മക്കുത്തായികൾക്കും മരുമക്കുത്തായകൾക്കും മിക്കവാറും ഒരേയൊരു ക്രമമെന്നതാണ് പിൻതുടച്ചിലംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. 8-ാം വകുപ്പിൽ (a) (b) എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ മക്കുത്തായിയെന്നോ മരുമക്കുത്തായിയെന്നോ ഉള്ള ഭേദങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. മരുമക്കുത്തായികളെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം (സി) (ഡി) എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ ഒന്നിച്ചുചേർത്ത് Agnates-Cognates വ്യത്യസമില്ലാതാക്കിത്തീർത്തു—8(c) (d) എന്നീ ഖണ്ഡികകളും 17-ാം വകുപ്പ് നോക്കുക.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. M.224.....

Acc. No. 11137.....

This book should be returned on or before the date last stamped below.

12 6 NOV 2022

If the book is not returned on due date
a fine of 25 Ps. per day will be charged

M 294
MAN-11

11137

മിസ്റ്റർ ജി. കെ. ജോർജ്ജ്
മിസ്റ്റർ ജി. കെ. ജോർജ്ജ്

